

Ob delu 12. kongresa ZSMJ

Letošnjega 12. kongresa ZSMJ v Beogradu se je iz občine Domžale oz. kot delegat OK ZSMS Domžale udeležil Zvone Slovnik, sekretar OK ZSMS Domžale.

Kongres ZSMJ se je začel 12.6.1986, s plenarno sejo. Uvod je imela predsednica Zvezne konference ZSMJ – Silvija Žugič – Rijavec. Po kosilu se je začelo delo po komisijah. Razdeljeni smo bili v pet skupin. Sodeloval sem v komisiji za razvoj ZSMJ kot fronte s socialistično opredeljene mlade generacije.

Že na samem začetku je sloenska delegatka prebrala petico v kateri se mladi zavzemajo za drugačen način proslave dneva mladosti, na zvezni ravni. Mladina se v peticiji zavzema tudi za ukinitve štafete mladosti

„množične telovadbe“ na stadionu JLA. Vse to pa smo argumentirali z dejstvom, da je v Jugoslaviji več kot milijon brezposelnih. Vemo pa, da za take proslave porabimo ogromno denarja. V nadaljevanju je večina

delegatov podprla že ustaljeno praznovanje dneva mladosti. V svojih referatih so navajali, da je to želja večine jugoslovanske mladine.

Ogromno se je razpravljalo o družbenih gibanjih, ki pa se pojavljajo pretežno v Sloveniji. Taka gibanja so: mirovniki, ekologi, feministke, itd. Zahtevali smo, naj se ti interesi mladih precizirajo, ker so nekateri minili, da gre le za kratkotrajne interese, o katerih kmalu ne bomo več slišali.

Veliko zanimanje so zbudile besede slovenskih delegatov v komisiji za položaj in vlogo mladih v političnem sistemu. Zahtevali so odpravo smrtnih kazni in spremembo 133. člena Kazenskega zakona o verbalnem deliktu. Ko je delegatka Dubravka Vajs predlagala spremembo 133. člena Kazenskega zakonika SFRJ je menila, da izhoda iz sedanjih družbenih težav ni mogoče iskati v onemogočanju drugačnih pogledov, ampak bi jih morali pravzaprav spodbujati. Zavzemala se je za ukinitve smrtnih kazni, z argumentom, da je ta ukrep nezdržljiv s humanimi načeli naše družbe.

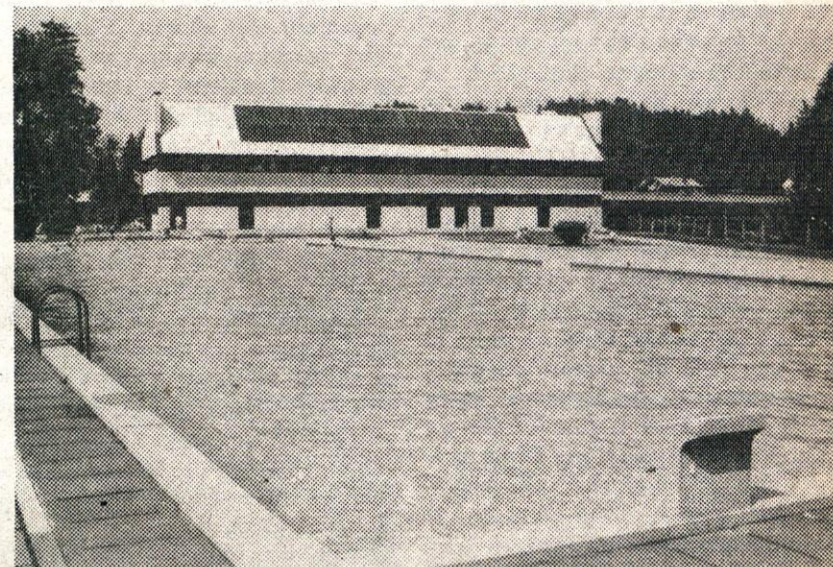
V komisiji za vprašanje položaja in vloge mladih v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja so slovenski delegati spregovorili o stališčih 12. Kongresa ZSMS, ki je predlagal, da bi morali pravdo do stavke uzakoniti v primeru, če zahtev ali sporov delavcev v OZD ne morejo rešiti z obstoječim samoupravnim mehanizmom. Delegati so mnenja, da bi morali spremeniti del sistema Zakona o združenem delu, ki pravi, da je prekinitev dela kršitev delovne discipline, zaradi česar lahko delavce pokličejo na odgovornost. Predlagali so, da bi petnajstdnevni rok, ki ga imajo na razpolago samoupravni in drugi organi, za odločanje o zahtevah delavcev, skrajšali na dva dneva in da v SZDL sprožijo razpravo o dolžnostih zveze sindikatov v primeru stavke delavcev.

Delegati so v svojih razpravah opozarjali, da programa gospodarske stabilizacije ne uresničujemo, zaradi tega pa Jugoslavija še bolj zaostaja za razvitim svetom. V komisiji za znanstveno – tehnološki razvoj so delegati dejali, da moramo znanje postaviti na vrh družbene piramide.

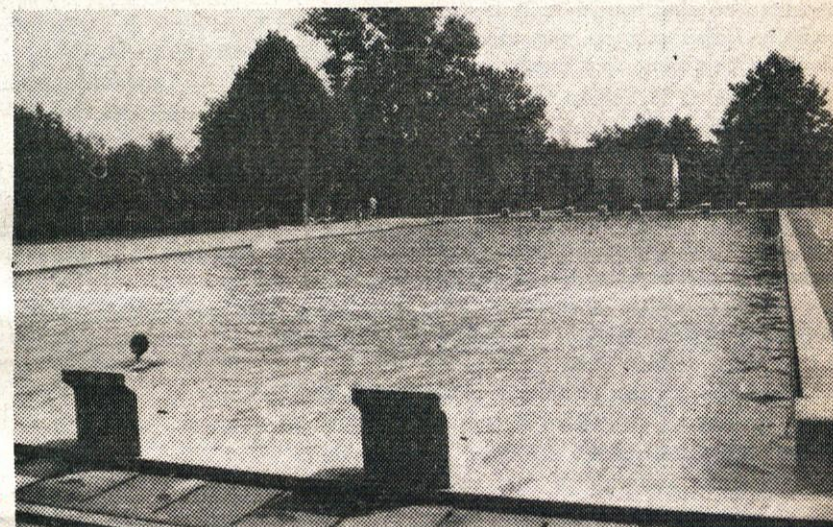
12. Kongres ZSMJ je sprejel tudi resolucijo o jedrskih elektrarnah, v kateri zahteva, naj se zamrznejo načrti za gradnjo jedrskih central in razpišejo referendum, na katerem bi se ljudstvo izreklo ali je za, ali proti nuklearni. Hkrati zahtevajo, da je treba več pozornosti nameniti drugim virom energije.

Menim, da je jugoslovanska mlada dovolj zgovorno pokazala na krizo v mladinski organizaciji. Morda tudi zaradi tega, ker so nekateri na kongresu nastopili z jasnimi in odprtimi stališči, ter na ta način izzvali vse tiste, ki so doslej samo prisegali, se zavzemali, obljubljali . . . , ko pa se je bilo treba spopasti z dejanskimi razmerami, so v trenutku ostali brez prepričljivih argumentov, podlegli so svojim čustvom in se spet oprijeli tistega večnega priseganja na svetle like preteklosti in revolucije.

Na bazenu vse drugače

Pogled na dom športa ob bazenu v Domžalah. Letos je vse drugače...

Dnevno se zbere ob bazenu v teh poletnih mesecih po več sto kopalcev... Zadoljni in veseli so ob letošnji izredno dobri urejenosti.

Prejemniki priznanj listine s plaketo Josip Broz Tito — 35 let samoupravljanja

Ob Dnevu samoupravljalcev se tistim posameznikom, ki so veliko prispevali k razvijanju in utrjevanju samoupravnih odnosov in k samoupravnemu uveljavljanju delavcev ter prispevka pri razvijanju utrjevanja položaja delavcev in njihovih interesov, podelijo posebna priznanja; prejemniki pa so:

CVETKA ŽEN, tajnica Kluba samoupravljalcev Domžale; prejela je zvezno priznanje Listino s plaketo Josip Broz Tito — 35 let samoupravljanja, ki ji je bila podeljena v Novem Sadu, za dolgoletno in prizadevno delo v zelo uspešnem in aktivnem klubu.

DANICA ZIDARIČ je prejela priznanje kot dolgoletna aktivna družbenopolitična delavka, ki je zlasti veliko prispevala k ohranjanju in obujanju tradicij NOB med mladimi.

MARJAN KOPITAR je opravljal številne funkcije in se pri delu izkazal kot prizadeven aktivist in delavec.

ANTON KRIŽAJ aktivno deluje na področju povezovanja šole s krajem, v katerem deluje. Deluje med mladimi ter skrbi za ohranjanje tradicij NOB in je zelo aktiven v šoli in kraju.

IVAN CERAR zlasti aktivno deluje v svoji delovni organizaciji, kjer deluje v številnih samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah. Tako je veliko prispeval k uveljavljanju pravic delavcev.

MARTIN CAPUDER deluje v svoji delovni organizaciji uspešno v samoupravnih organih in je tako veliko prispeval k razvoju delegatskega sistema in utrjevanju samoupravnih odnosov.

ZOC

Srečanje borcev Kamniškega bataljona

Na predvečer praznika Krajevne skupnosti Radomlje bo v soboto dne 26. julija 1986 srečanje borcev Kamniškega bataljona, ki je obstojal od julija 1941 do vključitve v Šlandrovo brigado avgusta 1943.

Ob 18. uri bo v Domu kulture v Radomljah slavnostna seja Skupščine KS s kulturnim programom, pri katerem bo sodelovala Mengeška godba in pevski zbor iz Radomelj.

Svečanost se bo nadaljevala pri spomeniku, nato pa bo tovariško srečanje borcev Kamniškega bataljona. Vabljeni so tudi borci ostalih enot in medvojni aktivisti OF.

Posebnih vabil ne bo.

Odbor skupnosti borcev Kamniškega bataljona

Ob 4. juliju, dnevu borca:

Za svobodo, pravico, poštenje...

Prvi dnevi julija so, pred nami pa še en praznik — Dan borca. Ta praznik vsako leto nenavadno potihno v počitniškem pričakovanju, toplih dneh in soperici preide v vroče julijske pa potem avgustovske dni — in žeje mimo. Tudi misel na boj, ki so ga borci bojevali in na delo, ki so ga opravili v povojnem času, se zato ne zadrži ob borčevskem prazniku toliko časa, kolikor bi bilo prav.

Kot že več kot štiri desetletja živimo v svobodi, smo se nanjo kar nekako navadili, zdi se nam, da tako pač mora biti, da je bila od vedno in da jo imamo za vedno. Tudi boja ne znamo več prav doživeti, opisati mladim in jim povedati o vsej globini dejanja borcev med NOB — živih, padlih ali medtem že umrlih.

Mnogokrat se to največje narodovo dejanje v vsej nekajstoletni narodovi zgodovini prikazuje kot izrez iz pustolovskih filmov, sicer polnih akcije in napetosti — vendar nič več kot to. Pa je bil boj za svobodo, za vse, življenja vredne ideale tako globoko moralno, vsežrtvujoče dejanje, da ga naši narodi stisnjeni v vsej zgodovini med okupatorje z vzhoda in zahoda, severa in juga ne bi smeli nikoli pozabiti. Kar nam je zgodovina prinesla res velikega, je bil ta silovit k sreči uspešen skupni napor za vse človeka vredne ideale.

Da so vredni žrtvovati se, to so dojeli borci. Njim se imamo predvsem zahvaliti za to, da smo ostali kjer smo, da živimo svobodno, lepo življenje. Pa se njihova vloga ni sklenila z majskim datumom svobode leta 1945. 9. maja 1945 se je začela druga borba, dolgotrajnejša in še težavnejša, četudi ni terjala in ne terja človeških žrtev. Vanjo so se borci prav tako vključevali z enakim žarom, upanjem, vero v to, da počnejo tudi to dejanje za človeka, svobodo, pravico, poštenje.

Četudi smo skupno v tem boju borci in mi vsi drugi tačas manj uspešni, pa nas vendarle pri vsem tem ne sme megliti malodušje. Borci so v težjih časih našli samozavest za pot iz težav. Njihova tedanja zavest, prepričanje v svetle zarje — kot je rekel pesnik — naj nam bodo tudi danes vzpodbuda za to, da se ne vdamo malodušju.

Delovna zagnanost, vera v prihodnost in borčevska samozavest na tej poti sta nam ne samo ob prazniku 4. juliju vodilo za naprej. Uspeh v tem boju, četudi štiri desetletja kasneje, pa bi bil vsakemu izmed borcev zagotovo najlepše darilo za praznik, ki ga praznujemo v teh dneh.

M. Brojan

Zakaj ljubim svobodo, mir in domovino?

Oj, mati moja domovina,
ljubezen ti edina,
ti moja skrb in bolečina...

(S. Gregorčič)

Moja domovina – čista ali umazana, lepa ali grda, vseeno kakšna – moja je. Lepo je imeti svojo domovino, vendar se mnogi tega zavejo šele, ko jo izgubijo. Potem pa je res žalostno. Srečen sem lahko, da živim lepo v miru in da imam vsega dovolj. Marsikateri afriški otrok bi mi zavidal moje življenje. Oni namreč mogoče celo življenje živijo v vojni in zmerom lačni. Kaj njim pomeni njihova domovina? Pusta, razrušena in izsušena... Domovina je in domovina ostane. Nekateri imajo lepo, drugi ne, kakor pač napelje usoda. Seveda bi bilo lepo, če bi bila na svetu ena sama, velika, srečna in lepa domovina. Vsi bi živeli v miru in ne bi pravili: „Zob za zob in glavo za glavo.“ Na žalost pa je to praktično popolnoma neuresničljivo. Vsi smo na robu propada, iz katerega ni več rešitve.

Človek si že od nekdaj želi ustvariti domovino, ki bi bila zares idealna. Do zdaj mu to še ni uspelo; mogoče kdaj pozneje, ko mene in vseh, ki zdaj živijo na Zemlji, ne bo več. Vseeno si vsi želimo tega, vsaj za naše potomce. Pripadamo rasi, ki je menda najpametnejša na Zemlji, pa se vendar pobijamo, kot bi bili živali, zveri. Zgodovina sama nam kaže, kaj vse so morali ljudje prestati, da so končno le prišli do svoje domovine. Dve svetovni vojni, dosti vojn med državami, nemiri, nasilje... Veliko je tega, zelo veliko, celo toliko, da nekateri še zmerom nimajo svoje prave domovine. Jim lahko na kakšen način pomagamo? Kako in s čim?

Pri takih vprašanjih se nam vselej nekaj zatakne. Obstajajo sicer razne organizacije po svetu, vendar vsega ne morejo storiti. Revčki tam v Afriki pa

lizem in vojne. Te tri stvari izvirajo že iz davnih časov. Tudi ne tako dolgo nazaj se srečujemo s podobnimi stvarmi. Nekaj desetletij nazaj je večina Slovencev govorila nemško, ker slovensko ni bilo dovoljeno. Še bolj se je to potujčevanje izrazilo med II. svetovno vojno, ko je Hitler ukazal ponemčiti našo državo. V začetku je imel še nekaj uspeha, potem pa je propadel. Ljudje so se uprli in s tem pokazali svojo ljubezen do domovine. Pokazali so, da jo res ljubijo in da je ne dajo nikomur, pokazali so, da jo ljubijo, ne samo z očmi ampak tudi s srcem. Mnogi so tudi za današnjo domovino darovali svoje življenje. Prostovoljno. Zanima me, kakšni so bili njihovi občutki, ko so se vrgli v smrt. Kakšne misli so jih obhajale, so res hoteli umreti? V tistem besu, ko vidiš, kako tujec ropa tvojo domovino, v tistem trenutku sploh nič ne misliš. Takoj veš, da moraš nekaj storiti, drugače te bo pekla vest. Tvoja dolžnost je, da umreš za svobodo in pri tem potegneš čimveč sovražnikov.

Razmišljanje v takšnih stvareh je zelo naporno, če tega sam ne doživiš. Vseeno pa vem, da se je za svobodo, mir in domovino vredno boriti.

„Malo miru...“, poje neka pevka. Lepa želja, skoraj neizpolnjiva. Trudimo se, da bomo dosegli mir po vsem svetu. S tem ne bomo ustregli samo njej, ampak vsemu človeštvu.

Matej Zakošek, 8a raz.
OŠ Jurij Vega Moravče

ZAKAJ LJUBIM SVOBODO, MIR IN DOMOVINO

Zakaj ljubim?

Ljubim zato, da sem tudi sama ljubljena.

Zakaj ljubim svobodo?

Svobodo ljubim zato, ker ni taborišč, ni sovražnikov in ni nasilne smrti.

Zakaj ljubim mir?

Mir ljubim zato, ker ni sporov, policijskih ur in nihče mi ne more ničesar prepovedati.

Zakaj ljubim domovino?

Domovino ljubim zato, ker sem v njej rojena, v njej živim, govorim njen jezik in uživam njene lepote.

Nekoč naša domovina ni bila svobodna, naši dedje so si jo morali priboriti, zato da so jo lahko podarili nam. Mi ne razmišljamo, kaj pomenijo besede svoboda, mir, domovina. Te besede nam pridejo na misel, ko gremo s svojo družbo na večdnevni izlet in starši nimajo nič proti. Kadar nas starši pustijo in nas ne priganjajo k učenju, je to za nas mir. Domovina pa je za nas dežela polna bogastev in lepote.

Vendar pa je svobodna domovina čisto nekaj drugega. Ni vojne, ni

nesmiselnega prelivanja krvi in ni mučeniških smrti.

Naši dedje so naredili veliko za našo svobodo, domovino in za naš mir. Zato je prav, da tudi mi nekaj prispevamo k temu, ker si vsak od nas želi miru in svobode. Če hočemo vse to imeti, moramo svoje spore reševati v miru in brez orožja.

Z malo volje, se lahko vsak spor reši na tak način in mi ga moramo, ker hočemo in ljubimo svobodo, mir in domovino – JUGOSLAVIJO.

Brinovec Nataša, 8a
OŠ Vencija Perka, Domžale

MOJA DOMOVINA VČERAJ, DANES IN JUTRI

Moja domovina je SFR Jugoslavija, osnovana na temeljih 2. zasedanja AVNOJ-a v Jajcu. Njen dolgoletni voditelj je bil velikan svoje dobe in borec za mir Josip Broz – Tito. Še posebej nam je naša domovina pri srcu, ker je svobodna.

Skozi stoletja nas je vedno zatiral kakšen drug narod. Bili smo venomer pod tujo oblastjo, ki nam ni dajala možnosti napredka. Šele naši dedje so se uprli velikemu načrtnemu osvajalcu Hitlerju. Bili so težak boj, da lahko danes mi uživamo svobodo. Ne zavedamo se, kaj sploh je svoboda. Svoboda je nekaj lepega, enkratnega in nepojmljivega; skoraj pravljicega. Zato ne vemo, kako nam je lepo, ko se lahko v svobodni domovini učimo, zabavamo, hodimo v gore, na morje...

Mladi smo popolnoma zadovoljni z našo socialistično državo. Predvsem tovariš TITO nas je vzpodbujal k novim in novim uspehom. Vendar pa smo danes še na premajhni ravni razvoja. „Poti nazaj za nas ni več. Pot nazaj je pot v počasno, toda v zanesljivo smrt. To je odhod v zgodovinsko pozabo. Mi pa hočemo biti generacija, ki odloča in ne samo poslušati. Mi hočemo biti generacija znanja, nove tehnologije, fleksibilne in urbane ekonomije, mi hočemo biti generacija odprte kulture in socialne fantazije, generacija, ki ji je dopušče no, da misli s svojo glavo in da te misli svobodno izraža, generacija, ki se ne in ne bo zadovoljevala z že doseženim skratka, mi hočemo biti generacija svobode in človeškega dostojanstva.“ To je v svojem govoru še posebno poudaril predsednik ZSMS Robert Černe, na še minulem kongresu ZSMS. Še posebej so mladi danes nezadovoljni, ker ne dobijo po končanem šolanju zaposlitve. Tudi to je naloga naše svobode, napredne družbe. Vendar upam in vem, da nas bodo tisti borci, ki so nam podarili svobodo, tudi obranili nezaposlenost, s svojim preudarnim ravnanjem. Kako pa bo z neuvrščeno Jugoslavijo jutri, ne vemo. Vojne vzplamtevalo v svetu na vsakem koraku. Tam Iran, tam Libija in agresija ZDA, na drugem koncu še neumirjeni Filipini. Boj za prevlado bo svoboden jutri spremenil v jedrsko uničenje sveta. Zato mladi odločno protestiramo proti jedrskemu orožju in upamo, da bo Jugoslavija tudi jutri hodila po Titovi poti.

Na koncu pa še tolikokrat izrečene besede: „Zemlje nismo dobili v dar od svojih dedov, ampak smo jo dobili naposodo od svojih vnukov.“ Zato posvetimo več pozornosti onesnaževanju zraka, vodi, skratka okolju, da bodo tudi naši vnuki občudovali naše morje in naš ponos – Triglav.

Peršolja Borut, 8b
OŠ Vencija Perka

Praznik PD Domžale — in vseh planincev

Pokrovitelj DO Helios Domžale:

Planinsko društvo Domžale je ob svojem prazniku skupno z meddruštvenim odborom planinskih društev ljubljanskega območja pripravilo vseslovenski planinski tabor na Veliki planini, ki se ga je udeležila množica planincev; Slovenci smo pač narod ljubiteljev gora, ki se zlasti tod, na Gorenjskem vsepovsod okoli nas pnejo v nebo. To je uvodoma poudaril v svojem govoru tudi predsednik SO Domžale Peter Primožič. Nato je nadaljeval:

Naša naloga je predvsem, da lepoto hoje v gore prenesemo na svoje bližnje in na svoje otroke. Tudi mi smo te pobude prejeli iz naše zgodovine in to bližnje in bolj oddaljene. Za vse Slovence je odkrivanje našega gorskega sveta povezano z narodnim bojem v 18. in 19. stoletju in z oblikovanjem narodnostne zavesti. Gore so bile in so simbol narodove samobitnosti, pravice do lastnega jezika, slovtva, državnosti in suverenosti. Vse to se je v posebnih okoliščinah izrazilo in dokazalo v času narodnoosvobodilnega boja. Gore so dajale zatočišče naši vojski, bile so nezavzetne. Triglav je bil

nekaj lastno. Le tako lahko razložimo oskrbovane poti, kočje in zavetišča. Vse to je zrastle iz prostovoljnega dela pravih planincev in z gospodarskim ravnanjem s sredstvi in denarjem. Obnove in novogradnje planinskih domov so v zadnjih letih dobile nov zagon in to tudi v Kamniških planinah.

Ob tem je treba omeniti velike uspehe naših alpinistov v domačih in tujih gorstvih. Tudi v naši občini in v naši regiji ne zaostajamo za jugoslovanskimi in svetovnimi dosežki. Zahvaliti se želimo članom Gorske reševalne službe za njihovo pripravljenost, usposobljenost in akcije, ki jih izvajajo v primeru nesreče v gorah.

Ob vseh gospodarskih, družbenih in drugih dosežkih je vse bolj zavedamo, da smo pri varstvu okolja premalo učinkoviti. V pomoč nam je naraščajoča državljanska zavest o enotnosti našega delovnega in bivalnega okolja. Življenjska nujna sedanjega trenutka je, da v organizacijah združenega dela ter skupščinskih in družbenopolitičnih organih to spoznanje spremenimo v dejanja, ki bodo podprta s strokovnimi in materialnimi rešitvami.

Na področju ohranjanja tradicij narodnoosvobodilne vojne se je tudi izven občine uveljavila Pot spominov in tovarštva naše občine. Ta pot vodi skozi partizanske kraje, od spomenika do spomenika. Večina pohodnikov je prav na ta način podrobneje spoznala svojo ožjo domovino oziroma občino. Veliko udeležencev pa pride tudi iz drugih republik. Vsi pa to pot označujejo kot eno najlepših in najbolj vzdrževanih spominskih poti. Ob jubileju PD Domžale velja seveda poudariti veliko delo, ki je bilo prostovoljno opravljeno v preteklih štirih desetletjih. To delo, ljubezen do narave, prispevek, ki so ga delavci PD Domžale dali k vzgoji mnogih generacij naših občanov ter vse drugo postavlja to društvo med tiste družbene in interesne organizacije, ki si zaslužijo vse širšo družbeno podporo, kot pa jo imajo. To podporo je pomenil navsezadnje velik odziv planincev, občutno doživetje petja okteta bratov Pirnat ter celotna prireditve na Veliki planini. Le ta je bila izjemno lepo prizorišče lepega planinskega praznovanja.

M.B.

in je ostal simbol slovenstva, vnesli smo ga v svoj grb.

Planinstvo, hoja po teh strmih, skalah in tudi po urejenih visokogorskih in srednjegorskih poteh je za vsakega pravega planinca globoko osebno doživetje. Predstavlja preizkus telesnih in duševnih moči. Že v vrtcih izvajamo manjše organizirane pohode cicibanov. Sledijo pohodi učencev in mladine. Planinske izlete organizirajo sindikalne organizacije v organizacijah združenega dela. Lepi so družinski izleti v gore. Posebno lepi so spominski pohodi pozimi: na Stol, na Porezen, na Snežnik in podobno. Prezame te volja udeležencev, njihova vztrajnost, samoorganiziranost in tudi materialni samoprisevek, če temu lahko tako rečem. Vsak si vso opremo in prehrano zagotovi sam. Res imajo organizatorji še vedno dovolj dela in stroškov, vendar so te množične prireditve izvedene z bistveno manjšo družbeno pomočjo kot druge podobne prireditve telesnokulturnega ali kulturnega značaja. Skupno in prostovoljno delo je bilo planincem že

OPRAVIČILO

V zadnji številki Občinskega poročevalca so iz tehničnih razlogov pomotoma izpadle med sofinancerji 18. športnih iger osnovnih šol s prilagojenim programom tele delovne organizacije oz. društvo:

LJUBLJANSKA BANKA – BANKA DOMŽALE
SMELT LJUBLJANA
INTERTRADE LJUBLJANA
DRUŠTVO ZA POMOČ DUŠEVNO PRIZADETIM DOMŽALE-KAMNIK.

Organizatorjem in prizadetim delovnim organizacijam se opravičujemo.

Uredništvo

»Župan« Peter Primožič je ob koncu šolskega leta sprejel najboljše učence vseh oddelkov osnovnih šol domžalske občine in jih nagradil za pridnost, prizadevnost in učni uspeh.

umirajo – umirajo zaradi pomanjkanja hrane, umirajo zato, ker so nemočni. Umirajo brez domovine. Žalostno. Še bolj pa je žalostno, da o usodi celotnega sveta odloča le peščica ljudi. Svečano izjavljajo – demokracija, svobodno odločanje, bratstvo... Ve se uradno, večinoma uradno. En sam človek je že sposoben ustvariti vojno, ki bi pokončala vse živo na tem našem planetu. Ronald Reagan, na primer. Vsi vemo o sporih med ZDA in Libijo. Slišal sem pred kratkim; saj je že star in bo prej ali slej umrl, zato mu je pač vseeno, če pride do vojne ali ne. Veliko ljudi je v to prepričano, vendar si svoja mnenja rajši pridržijo zase, še zaradi varnosti. Kaj hočemo, to je naša demokracija in pravice preprostega ljudstva.

Če se vrnemo nazaj, v preteklost, opazimo iste stvari. Zatiranje, kapita-

Ni vzrokov za optimizem

Pričakovati je bilo, da bo Černobilska katastrofa naredila ljudi bolj zaskrbljene in se bodo v večjem številu udeležili občnega zbora. Res, da je zbor potekal v junijskem času, kar je neobičajno za takšna srečanja društev, toda komaj dobra poldruga stotina članov (od tristo) in nekaj obiskovalcev ter gostov lahko kaže samo dvoje: ali je človek res tista najbolj brezbrizna žival, ki biva le od danes do jutri in ga včerašnja groza danes sploh ne gane več ali pa ljudje vedo, da organizirani v društvu (še) ne morejo vplivati na poglavitne odločitve v družbi.

Pred začetkom zbora je FKK Mavrica prikazal film o uničevanju narave. Po izteku zadnjih taktov žalostinke za gozdom je besedo prevzel Vekoslav Janežič, predsednik društva. V svojem izčrpnem referatu je podrobno preučil vzroke za mačehovski odnos do narave. S konkretnimi podatki je utemeljeval svojo sodbo, da je onesnaževanje okolja glavni družbeni problem, krivec zanj pa birokratski odnos do ljudi. Najpomembnejši vzroki za onesnaženo okolje so prav gotovo: nemo-rala oblasti; prepovelečevana, predimenzionirana, monopolna in energetska potratna industrija; sfriziranost investicijskih programov; sprenevedanje oblasti, ki ljudi ne obvešča pravočasno in natančno („zaradi panike“ raje manj kot več, čeprav se panika v resnici pojavlja ravno zato, ker našemu javnemu informiranju ljudje ne verjamejo več); ločeno obravnavanje tehnoloških, ekonomskih, socialnih, prostorskih in zdravstvenih problemov, čeprav bi jih morali enotno; materialna, organizacijska, moralna, psihološka in politična nepripravljenost ob nesrečah (reakcija na Černobil pri nas to potrjuje); o strateških stvareh odločajo ljudje s pomanjkljivim znanjem (pri tem si je pomagal z mislijo iz časopisa Komunist, ki pravi, da imamo v Jugoslaviji nadpovprečne probleme, ki jih rešujemo (pod) povprečnimi kadri). Za konec je tovariš Janežič utemeljeno dokazal, da jedrske elektrarne tudi z ozkega gospodarskega pogleda niso ekonomične.

Dr. Vekoslav Janežič, dosedanji predsednik društva za varstvo okolja Domžale—Kamnik.

Tovariš Lojze Jagodic, predsednik izvršnega odbora, je opisal delo in težave društva ter društvenih komisij. Lotil se je perečih problemov, ki jih imamo v obeh občinah, zahteval oostrejšo kaznovano politiko in opozoril na namige, da se društvo predstavlja kot zaviralca „našega“ razvoja, če ima pripombe na načrte. Po obeh referatih je stekla živahna razprava v kateri so udeleženci nizali nepravilnosti in ekološke težave, manjkali pa niso tudi pozdravi tabornikov, KS Mengeš, SZDL obeh občin, Društva za varstvo okolja Škofja Loka in predsednika Zveze društev za varstvo okolja Slovenije, akademika Staneta Krašovca. Na koncu so se s skromnimi besedami in gromkim aplavzom zahvalili tovarišema Jagodicu in Janežiču za obilo dela, ki sta ga vložila v društvo. Izvoljen je bil tudi nov izvršni odbor; za predsednika je bil izbran tovariš Kajdiž s Pšate, za predsednico izvršnega odbora pa tovarišica Štifterjeva iz Mengša.

Igor Lipovšek Lenasi

Globoko v gozdu so vojna leta pozabila letalsko bombo...

Nenavaden dogodek

V vasi Seli blizu Zaloga je danes 55-letni občan Danilo Cerar med drugo svetovno vojno kot fantič v letu 1944 videl, kako je eno izmed zavezniških letal v preletu odvrlo bombo, ki se ni razletela, pač pa se je zarila globoko v gozdno zemljo. Zaprnil si je tudi mesto, kamor je padla. Dolga desetletja je počivala, globoko v zemlji, kake tri metre globoko. Za njeno navzočnost komaj nekaj deset metrov od najbližjih hiš so domačini vedeli, zadnja leta so zanj zvedeli tudi na Sekretariatu za SLO in DS, občinskem štabu CZ, Komunalnem podjetju, ki je uredilo del ceste. Pred dnevi pa so bombo (cca 500 kg je tehtala) najprej izkopal, kasneje pa odpeljali na poseben poligon na Primorsko strokovnjaki za eksploziv Zaščitne enote milice. Obiskali smo jih ob njihovem zahtevnem in nevarnem delu in tam napravili nekaj posnetkov.

Strokovnjaki zaščitne enote milice so ji bili hitro kos in so jo spravili tja, koder ne bo več nevarna.

Drugi zbor LB Banke Domžale:

Kakovost je v delu, ne v velikosti...

Pred dnevi (točneje 23. junija 1986) so se v prostorih delovne organizacije Induplati Jarše zbrali delegati LB Banke Domžale in pregledali dinamične podatke o poslovanju banke, gospodarjenju s sredstvi in ocenili pogoje ter perspektivo bančnega dela s stališča pogojev in organiziranosti bančništva v prihodnje. Kaj so pokazali predloženi podatki?

V banki so načrtovali porast sredstev (naložb) v letu 1986 za 10.189 milijonov dinarjev. Do konca maja je znašal porast sredstev že 59 odstotkov od celotnega plana. To je eden od podatkov, ki ilustrirajo delo banke. Drugi tak podatek pa je ta, ki govori o sredstvih vezave dolgoročnih depozitov, ki so jih članice vezale v maju. Sredstva uporabnikov družbenih sredstev so se do konca maja povečala za 10 novih milijard dinarjev ali za tretjino. Pomembno je, da so se povečala dolgoročna sredstva kar za 779 milijonov dinarjev, kratkoročna pa za 292 milijonov dinarjev.

To je le nekaj števk oz. numeričnih podatkov o uspešnem bančnem delu temeljne banke Domžale, sicer pa so delegati obilo časa posvetili razgovoru o prihodnjem statusu LB Banke Domžale. Gre namreč za to, kateri kriteriji naj obveljajo pri presoji, ali naj banka ostane temeljna in katera ne. Zagotovo so pomembnejši ekonomski kriteriji, pozitivne bančne reference, ki izhajajo iz uspešnega poslovanja, kot pa cenzus obsega bančnega dela. Le kakovost bančnega ravnanja z denarjem uporabnikov družbenih sredstev bi moral biti odločilni dejavnik pri presoji oz. odločanju o statusu posameznih bank. Nikjer ni rečeno, da je velika banka — dobra banka, manjša pa slaba.

Delegati na 2. seji zbora LB Banke Domžale so se v celoti izrekli za to, da banka v Domžalah ostane temeljna. Minulo obdobje, delo z roko v roki z združenim delom in skupno razreševanje perečih problemov govori temu stališču v prid, saj zahvaljujoč tudi LB Banki Domžale položaj našega gospodarstva danes ni slabši. Na zboru so izrekli prepričanje, da bodo tudi delegati zbora združenega dela SO Domžale, ki bodo prav tako spregovorili o teh zadevah — menili enako. Tesna je namreč prepletenost dela in interesov tistih, ki so ustanovili banko in tudi same banke v skupnem hojenju uspešno premoščati aktualne probleme. To se v našem primeru tudi opravlja.

M. Brojan

Praznovanje 80-letnice GD Trzin

Sobota, 21. junija in nedelja, 22. junija sta bila za trzinske gasilce pomembna dneva. Z veliko prizadevnostjo so pripravili celo vrsto prireditev, ki so jih sklenili s svečano proslavo 80-letnice v trzinskem kamnolomu. Sobotna mokra vaja gasilcev GD Trzin je pokazala dobro tehnično opremljenost, ki so jo izpopolnjevali vse od leta 1908, ko so kupili prvi voz, nato tri črpalke, gasilski kombi ter ob tem večkrat preuredili gasilski dom. Vaja je pokazala, da je gasilsko-tehnična usposobljenost trzinskih gasilcev dobra, da lahko

v vsakem trenutku uspešno pristopijo k gašenju ali drugim oblikam reševanja.

Nedeljska popoldanska prireditev se je začela s svečano povorko po trzinskih ulicah do kamnoloma, kjer so pripravili veliko slavnostno prireditev. Na njej sta spregovorila Marjan Lenarčič kot predstavnik sopokrovitelja SIS-a za varstvo pred požarom in v imenu občinske gasilske zveze tov. Marjan Slatnar. Opredelila sta mesto in vlogo krajevnega gasilskega društva nasploh, še posebej pa vlogo trzinskega gasilskega društva v zahtevnih pogojih varovanja zasebnega in družbenega premoženja.

Historičen pregled dela je podal predsednik in neutrudni organizator vseh prireditev Janez Štebe. Govoril je tako o začetkih kot tudi medvojni in povojni organiziranosti ter seveda o časih, ki so še blizu in v katerih so si z adaptacijo doma trzinski gasilci zelo izboljšali pogoje svojega dela.

Sledil je kulturni spored, ki ga je pripravilo domače trzinsko kulturno umetniško društvo Franc Kotar in mengeška godba, prijazno glasbo za razvedrilo pa so prispevali muzikanti Tineta Stareta.

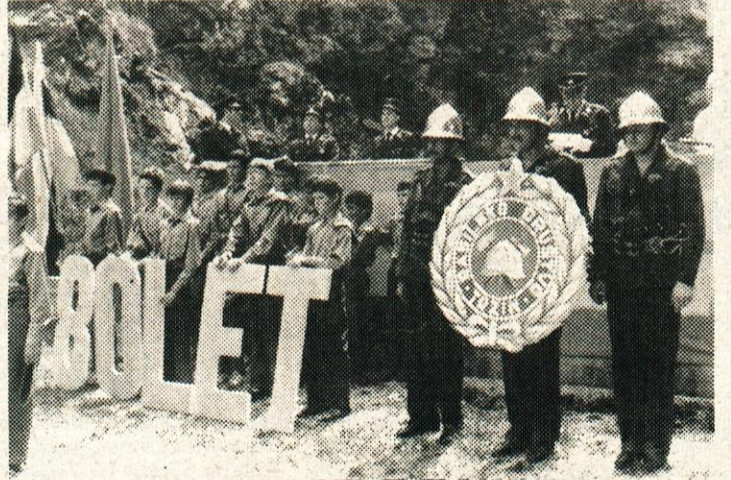
B.

Na sobotni mokri vaji v Trzinu.

Svečana povorka ob 80-letnici gasilstva v Trzinu se je razvila vse do kamnoloma, koder je bila svečana prireditev.

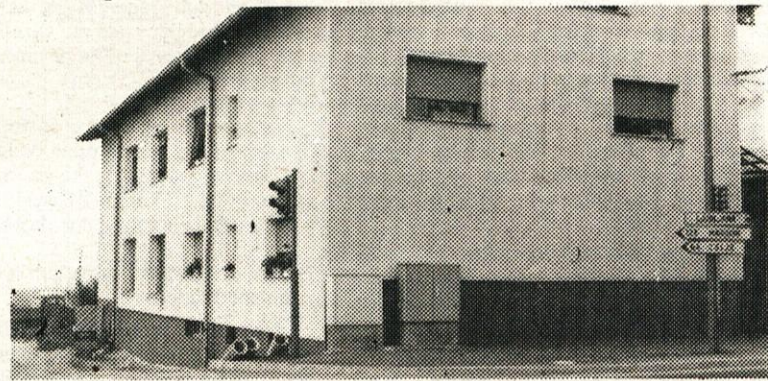

Na prizorišču prireditev so med drugim razvili prapor GD Trzin Kum in kumica sta bila zakonca Križman iz Trzina.

Cesta je zaobjela hišo...

Trzinski prometni ovinek.

Hiša, ki je razlog čudni cestni zanki.

Brez končne odločitve ste začeli kopati za cesto. Mi smo se pogajali oz. prosili, da se umaknete od našega okolja v večji meri. Če že morate graditi cesto, kar nam odvzemate življenjski prostor in onemogočate normalno bivanje v takem okolju – varnost – hrup – zgubljena vrednost stanovanja, nam morate dati večji prostor. Čeprav sem bila na vseh sestankih, sem opazila, da ste urejali bolj z Andrejem Kepicom. Da ne bi izgubil preveč zemlje. Ni mi jasno oz. pošteno, da je on dobil v zameno novo parcelo, a se še vedno pogaja za vsak meter zemlje in nam ne dovoli. Ko je bil tov. Vrhovc pri odmeri zemljišča, sem bila proti taki odločitvi oz. odmeri.

Zahtevam, da se umaknete še za 2 m po vsej dolžini na južni strani naše hiše oz. vrta. Na vzhodni strani naše hiše pa niti ni potrebno, da se odmikate. Brat Tomaž se je največ prigovarjal z vami, saj mene niti vprašali niso, kaj želim. Njemu sem naročila, naj ne odstopi od določene odmere, kar smo se zmenili (15 metrov stran od vrtnih ograje). Pa bratu Stanetu ste kaj uredili? Pa odškodnina za del njive, ki ste jo uničili! Ali za naše razmere, v katerih naj bi živeli! Že na sestanku sem vam povedala, da ste nam za ceste že veliko zemlje vzeli. Nekoč smo imeli velik vrt pred hišo, zdaj pa nam teče cesta in pločnik. Obkroženi smo z vseh strani s cestami, živeli bomo na „otoku“.

Zato ne pustimo nadaljevali izgradnjo ceste na južni strani, dokler name ne ugodite normalne pogoje (če so to sploh še pravi pogoji za življenje)!

Ana Kolenc

P.S.: Uredniški odbor je na svoji seji dne 23. junija 1986 sklenil, da zgornji prispevek objavimo, ker menimo, da je zadeva resnično pereča. Istočasno pa pričakujemo odgovor pristojnih organov oz. služb, kar bomo objavili v eni prihodnjih številok.

Mlado ogledalo

Ob koncu šolskega leta 1985/86 je izšla 16. številka glasila učencev Osnovne šole Vencelj Perko MLADO OGLEDALO, katerega prve strani so namenjene pesmi in m. in proznim sestavkom o domovini, svobodi, miru. Kar v nekaj sestavkih pa učenci predstavijo tudi občino, v kateri živijo na reči je potrebno, da bi bili nekateri že kar lahko vodiči po svojem rojstnem mestu. Svoj odmev v glasilo doživlja tudi Černobil ska katastrofa, na katero se vsebinsko navezujejo tudi sestavki učencev 8. razredov, v katerih razlagajo svoje poglede na atomski vek, na gibanje neuvrščeni na stanje v svetu, v katerem ni miru za vse, zato njihov klic: PROSIM, DAJTE MIR VSEM OTROKOM SVETA!!!

Svojo stran je dobil tudi Primož Trubar, katerega 400-letnico smrti obeležujemo v vsej naši domovini, dopisniki pa nas z nekaj članki in pesmimi opozarjajo tudi na DAN MLADOSTI. Seveda brez prispevkov s področja kulture tudi tokrat ne gre, zelo zanimiva pa so tudi razmišljanja osnovnošolcev v vsakdanjih dogodkih, bralec se bo pristržno nasmajal ob objavljenih anekdotah. Glasilo je pestro, zanimivo in odsev življenja na osnovni šoli Vencelja Perka.

V.V.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST

Občine Domžale
Odbor za solidarnost v
stanovanjskem gospodarstvu

o b j a v l j a

PREDNOSTNO LISTO UPRAVIČENCEV ZA SOLIDARNOSTNA STANOVANJA 12. JAVNEGA NATEČAJA

Na osnovi 30. in 31. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodelitev družbenih stanovanj, zgrajenih s sredstvi za solidarnost (Ur. vestnik občine Domžale št. 8/82) Odbor za solidarnost v stanovanjskem gospodarstvu Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale objavlja prioritetni vrstni red upravičencev 12. javnega natečaja za pridobitev stanovanjske pravice do družbenih stanovanj, zgrajenih s sredstvi za solidarnost, objavljenega v Občinskem poročevalcu št. 5 z dne 1.4.1986. Po objavi osnutka prednostne liste ter končani 15-dnevni javni razpravi, je Zbor uporabnikov Skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale na svoji 2. skupni seji dne 27.6.1986 potrdil prednostni vrstni red prosilcev za solidarnostna stanovanja 12. javnega natečaja.

Vsi, ki bodo prejeli ključne solidarnostnih stanovanj, bodo morali predhodno plačati lastno udeležbo, ta pa bo odvisna od vrednosti stanovanja in višine osebnega dohodka na člana gospodinjstva.

Seznam prosilcev za pridobitev stanovanjske pravice na družbenih stanovanjih, zgrajenih s sredstvi za solidarnost po preverjenih točkah, katerih vloge so prispele na 12. javni natečaj:

Zap. št.	vrsta vloge	Socialni primeri	Upokojenci
1.	Kompletne vloge prispele v roku	73	1
2.	Ne izpolnjujejo razpisnih pogojev	5	—
3.	Nekompletna vloga prispela po roku	1	—

SKUPAJ: 79 1

OBČANI Z NIŽJIMI DOHODKI:

Prioritetna lista kompletnih in v roku oddanih vlog po preverjenem številu točk, ki so prispele na 12. javni natečaj:

Zap. št.	Priimek in ime, naslov	Štev. točk	Št.druž. članov	DO
1.	Andolšek Stanislav Prilesje 2, Balgovica	70	3	SCT, TOZD Mehanika, Lj.
2.	Alič Razija Savska 52, Domžale	69	4	Vrplet Domžale Tiskarna T. Tomšič Ljubljana
3.	Ojstršek Tatjana Ljubljanska 15, Domžale	68	3	Šraj Marinka, Radomlje
4.	Golavšek Vida Zagorica pri Rovah 2, Radomlje	67	3	Tosama Domžale
5.	Smrkolj Marija Hrastnik 11, Moravče	67	1	Mojca Lukovica
6.	Vukovič Jožica Negastrn 13, Moravče	67	4	Tosama Domžale
7.	Štirn Mojca Grajska 2, Mengeš	66	2	Slovenijales Radomlje
8.	Gavrič Štefanija Bistriška 1, Radomlje	65	3	Repovž Bojan, Domžale
9.	Bračič Vladimir Toneta Tomšiča 1, Domžale	64	1	UKC Ljubljana
10.	Zalokar Sonja Sejmiška 34, Domžale	64	4	LB – Banka Domžale
11.	Stare Igor Turnše 35, Dob	64	3	Napredek Domžale
12.	Avdič Nazif Jarčeva 13, Domžale	63	3	

13.	Jerebic Romana Gubčeva 4, Vir, Domžale	63	3	Mercator Ljubljana
14.	Koter Vera Gorjuša 5, Dob	62	3	Napredek Domžale
15.	Kovač Milena C. padlih borcev 82, Domžale	62	2	Napredek Domžale
16.	Bakalov Kiril Studljanska 34/B, Domžale	62	3	Rog Ljubljana
17.	Freljh Pavla Železniška 2, Domžale	61	4	Slovin Ljubljana
18.	Žabnikar Frančiška C. Radom. čete 24, Radomlje	61	2	Stari Kovač Radomlje
19.	Šekič Mevla Sr. Jarše 23, Domžale	61	3	OŠ Vencelja Perka Domžale
20.	Vuk Josipa Stranska 9, Domžale	61	3	Slovenijales Radomlje
21.	Milanović Anđelko Detelova 2, Domžale	61	3	Komunalno podjetje Domžale
22.	Strmole Simona Zupančičeva 11, Domžale	60	3	UKC Ljubljana
23.	Markovič Antonija Pelechova 35, Radomlje	60	2	Induplati Jarše
24.	Smrdelj Stanka Depala vas 49, Domžale	60	2+1	Slovenijales Radomlje
25.	Čad Blanka Finžgarjeva 4, Domžale	59	3	Delavska univerza Domžale
26.	Tiganj Rasima Depala vas 24, Domžale	59	2	Zdravstveni dom Domžale
27.	Musič Rustem Kidričeva 29, Domžale	59	4	Titan Kamnik
28.	Prošek Štefka Dragomelj 4, Domžale	59	4	Jugotekstil Ljubljana
29.	Drčar Daniela Tolstojeva 9, Vir, Domžale	59	3	Induplati Jarše
30.	Glušič Marija ADLEŠIČ Marko Ljubljanska 71, Domžale	59	2	Napredek Domžale
31.	Šmid Svetlana Prešernova 43, Radomlje	59	3	Induplati Jarše
32.	Košček Zvone Toneta Tomšiča 5, Domžale	58	3	Pod skalco, Kamnik
33.	Topolovec Bekira Prešernova 17, Domžale	58	4	Gorenc Milan, Domžale
34.	Avdič Mejra Savska 52, Domžale	58	4	Univerzale Domžale
35.	Fister Bojan Krakovska 10/A, Domžale	58	3	Elma Črnuče
36.	Svitlica Dušan V. Vlahoviča 4 A, Domžale	58	3	PM Ljubljana
37.	ADLEŠIČ Marko Ihan 31, Domžale	58	3+1	Pivovarna Union Ljubljana
38.	Babnik Breda Hudo 27, Radomlje	58	3	Brinovec Kamnik
39.	Škrjanec Zdravko Škrjančevo 11, Radomlje	58	4	Avtotehna Ljubljana
40.	Oraščanin Silva Pelechova 35, Radomlje	57	2	Induplati Jarše
41.	Zupančič Andrej Vodovodna 4, Domžale	57	2+1	Alprem Kamnik
42.	Ikič Senad Stannikarska 21/C, Mengeš	57	3	Lavrič Milena Mengeš
43.	Božilova Rodna Trojane 16, Trojane	56	4	Gostišče Konšek, Trojane
44.	Škorič Ema Trdinova trg 7, Mengeš	56	2	Titan Kamnik
45.	Rutar Darinka Ljube Šercerja 10, Domžale	56	2	Napredek Domžale
46.	Jovanovič Zora Bistriška 3, Radomlje	55	3	OŠ 27. julij Kamnik
47.	Cunk Silva Pelechova 82, Radomlje	56	2	Induplati Jarše
48.	Kosi Brigita Prevoje 102/A, Lukovica	55	2	Induplati Jarše
49.	Koncilija Mojca Bolkova 54, Homec, Radomlje	55	3	OŠ 27. julij Kamnik
50.	Zelko Janez Simona Jenka 11, Domžale	54	3	Mercator Ljubljana
51.	Močič Mičo Kolođvorska 4, Domžale	54	3	Helios Domžale
52.	Ičanovič Ajka C. Radom. čete 6, Radomlje	54	2	Toko Domžale
53.	Hadžič Zehida Žnidaršičeva 11, Vir, Domžale	54	4	Toko Domžale
54.	Rastoder Nuradija Papirniška 5, Vir, Domžale	53	2	Eta Kamnik
55.	Forjan Štefka Pelechova 35, Radomlje	53	4	Induplati Jarše

56.	Korošec Jožica Tovarniška 23, Radomlje	52	2	Ljubljanske mlekarnarje Ljubljana
57.	Mijalovič Đurdija Ljubljanska 138, Domžale	51	3	Lek Mengeš
58.	Vurušič Nada Pelechova 35, Radomlje	51	2	Induplati Jarše
59.	Dimova Stanka V. Vlahoviča 4/B, Domžale	51	1	Toko Domžale

Zap. št.	Priimek, ime in naslov	Štev. točk	Št.druž. članov	DO
60.	Svrtan Ana Bukovčeva 37, Vir, Domžale	50	4	Zdrav.dom Domžale
61.	Franetič Damjan V. Vlahoviča 1/D, Domžale	50	3	Adria-airways Ljubljana
62.	Lahovec Ida Detelova 1, Domžale	50	3	Sr.kov.usnar.šola Domžale
63.	Gabrovec Justina Slamnikarska 21/c, Mengeš	48	3	Avtomontaža Ljubljana
64.	Ikič Meho Ljubljanska 83, Domžale	48	3	Močnik Franc Komenda
65.	Vauer Aleksandra Krakovska 10/A, Domžale	45	3	Napredek Domžale
66.	Kuret Ida Gradišče 27/A, Lukovica	44	2	Papirnica Količevo ŽG, TOZD
67.	Drlejan Dragan Ljubljanska 91, Domžale	42	3	Moste Ljubljana
68.	Hribar Matjaž Blejčeva 9, Mengeš	42	3	UNIS Ljubljana
69.	Čaušević Hanifa Ljubljanska 80, Domžale	41	1	SCT Ljubljana
70.	Rožman Peter Ljubljanska 93, Domžale	40	3+1	Papirnica Količevo
71.	Janičević Anda V. Vlahoviča 2/D, Domžale	39	4	OŠ V. Perka, Domžale
72.	Rovtar Jožef V. Vlahoviča 2/B, Domžale	36	6	Varnost Lj.-Bežigrad
73.	Kazič Hamo Tovarniška 57, Radomlje	34	3	Elma Črnuče

BORCI, UPOKOJENCI, INVALIDI

Prioritetna lista kompletne in v roku oddane vloge po preverjenem številu točk, ki je prispela na 12. javni natečaj

Zap. št.	Priimek, ime in naslov	Štev. točk	Št.druž. članov	DO
1.	Iglič Gabrijela Kamniška 12, Domžale	55	1	upokojenka

NE IZPOLNUJEJO RAZPISNIH POGOJEV:

1.	Brnabič Marija Ljubljanska 101, Domžale	2	OD 27.617,- din
2.	Zakrajšek Irena Zupančičeva 11, Domžale	3	OD 34.198,- din
3.	Ramič Kadir Prevoje 84, Lukovica	3	Iz tega stanovanja se je izselila v sol. stan. Banfič
4.	Živič Marija Mavsarjev trg 5, Domžale	4	Iz tega stan.se je izselil v sol.stan.Huskič
5.	Benčina Marko Ljubljanska 81, Domžale	1	Ne živi na naslovu, kjer je stalno prijavljen in ni zaposlen

NEKOMPLETNA VLOGA PRISPELA PO ROKU:

1.	Pucko Liljana Ljubljanska 89, Domžale	2	Toko Domžale.
----	---------------------------------------	---	---------------

Odbor za solidarnost je na svoji 2. redni seji dne 25.6.1986 sklenil, da se 6 dvosobnih stanovanj, vključenih v Mengšu ter 4 stanovanja v Dobu razdeli med prosilce 12. javnega natečaja. Poleg teh kupljenih stanovanj se bo izpraznilo še kakšno stanovanje, iz katerih se bodo izselile „mlade družine“.

Vsa morebitno izpraznjena solidarnostna stanovanja se bodo dodeljevala prosilcem po tej prioritetni listi do naslednjega javnega natečaja.

PREDSEDNIK

Odbora za solidarnost
v stanovanjskem gospodarstvu
Helena KERČ, l.r.

Od Mengša do Črne gore: s kolesom k sinu

Vsak človek po svoje izrablja svoj prosti čas in ima svoj hobi, moj pa je kolesarstvo. Medtem, ko sem dobrih 20 let sukul volan tovornjaka in večkrat prepotoval Jugoslavijo počez in podolgem ter veselo preklinjal kolesarje na cesti, predvsem seveda nadisciplinirane, sem se tokrat sam odločil prevoziti 750 km dolgo pot s kolesom in sicer od Mengša do Pljevlje v Črni gori. Da se odločiš sam za tako pot, moraš biti res navdušen kolesar, saj so mi domači in prijatelji tako pot, pri mojih 48 letih odsvetovali. Vendar sem imel poleg kolesarjenja in spoznavanja lepote naše domovine ter običajev in navad ljudi, še en motiv, to je obiskati sina, ki služi vojaški rok v Pljevlji. Za veliko ljudi je to nenormalno, toda vsak šport in vsak hobi je za nasprotni tabor „trapast“. Kakšnih posebnih priprav, razen nekaj sto kilometrov na kolesu, prej nisem imel. Pripraviti je bilo treba samo brezhibno kolo, zreducirati prtljago na mi-nimum in seveda napolniti denarnico, kajti kolesarski nahrbtnik in manjša torba na krmilu, posebno razkošne prtljage nista dopuščala. Za prenočevanja sem se glede na leta odločil, da bom spal v hotelih, kjer se po končani vožnji vsaj lahko skopaš in dobro odpočiješ.

Na pot sem štartal v soboto, 24.5., to je tik pred Dnevom mladosti in tako sem se takoj počutil še mlajšega. Poti od Mengša preko Ljubljane do rojstnega kraja Josipa Jurčiča - Muljave, ne bi posebej opisoval, saj jo več ali manj pozna vsak. Pot sem nadaljeval po dolini Krke, kjer sem vozil po asfaltirani cesti, ki pa tega imena res ne zasluži. V Soteski sem zavil na partizansko magistralo, ki se rahlo vzpenja ob obronkih Kočevskega Roga proti Čeremošnjicam. Na vrhu sem se odločil za bližnjico preko Semiča, Gradca proti Adlešičem, kjer sem preko novega mostu prijateljstva prečkal Kolpo in se za teden dni ločil od Slovenije - moje dežele. Potem pa po vročem soncu, ki mi na vsej poti ni prizanašalo, do Karlovca, kjer sem zavil na cesto AVNOJ-a in se usmeril proti Slunju. Tam je bil tudi cilj moje prve etape. Cesta AVNOJ-a je zares lepa, brez udarnih jam na cesti in razen nekaterih tujih turistov, malo prometna. Povsod pa je bilo čutilo praznovanje Dneva mladosti in to na dosti bolj manifestativen način, kot recimo pri nas. V Slunju sem si po ogledu mesta, slapov reke Korane in starih mlinov ob njej, privoščil zaslužen počitek v hotelu Slunjščica. Naslednje jutro, obsijano s soncem, pa spet - zdaj že lahko rečem „jovo na novo“. Noge so bile malo težje kot prvi dan in imel sem občutek, da bo to dan krize, ki je na

podobnih potovanjih skoraj obvezen, moje predvidevanje se je kasneje izkazalo kot pravilno. Ob cesti proti Bihaču je slikovita pokrajina in neverjetno lepo obdelana polja. Tudi mesto samo se je v zadnjih letih spreminilo v res pravo mesto. Po prečkanju reke Une se prične vzpon proti Grmeču planini in ko sem po eni uri in pol prisopihal na vrh, mi je hiter spust proti Bos. Petrovcu prav prijal. Kot sem že prej omenil, sta huda vročina in utrujenost opravili svoje, zato dalje od Petrovca ni šlo. Zato pa se je toliko bolj prilagelo pivo in malo daljši počitek pred naslednjim dnevom.

Tretji dan mojega potovanja sem pričel kot preroben, čeprav sem vedel, da me čakajo klanci in se bo treba povzpeti nad 100 m nadmorske višine. Dobro razpoložen za vožnjo, sem kar hitro prispel do Ključa, pričakal spet eno od mnogih rek, tokrat Sano in že je bil pred mano Mrkonjič grad, še en vzpon, potem pa ob reki Plivi mimo prelepih Plivinih jezer, spust proti zgodovinskemu mestu Jajcu. Samega mesta si nisem ogledoval, ker sem ga že prej večkrat videl, pač pa sem si ob kosilu privoščil dveurni počitek in pogovor z gostoljubnimi domačini, ki so me ob prihodu smatrali za tuja. Sploh sem na svoji poti srečal le malo kolesarjev in še to le v mestih, medtem, ko jih je po izjavah domačinov, v turistični

sezoni več, toda predvsem tujcev. Po klepetu in počitku sem nadaljeval pot ob Vrbasu do Donjega Vakufa - cilja moje tretje etape, ki je bila za razliko od prejšnjih dveh, neprimerno daljša.

Četrty dan sem spet pričel z vzponom proti 1300 m visoki Komar planini. Na vrhu me je spet pričakalo žgoče sonce in pa domačini, ki težko verjamejo, da se s kolesom premagujejo take in podobne vzpetine. Močno opečen od sonca po rokah, nogah in obrazu, sem že brzel proti mestu Travnik, ki je pobraten z našim sosednim Kamnikom. Od Travnika proti Sarajevu pa je prišlo kmalu do prvih zapletov. Načrt moje poti je sicer bil, po meni dobro znani stari cesti za Sarajevo, toda vsi so me prepričevali, med njimi tudi miličnik, naj grem po novi cesti Zenica-Sarajevo in mi zatrjevali, da je vožnja s kolesom po njej dovoljena, skratka dobro znani „nema problema“. Da temu ni tako, se je izkazalo po približno 20 km vožnje po novi dvopasovnici, ko me je ustavila miličniška patrulja. Kljub prepričevanju, da je pri vstopu na cesto samo znak prepovedano za pešce, da ni sledu o znaku, ki prepoveduje vožnjo kolesarjem oziroma označuje, da je cesta rezervirana za promet z motornimi vozili, nič ne pomaga in sledi prijava sodniku za prekrške. Toda vožnjo lahko nadaljujem po isti cesti, mimo Kaknja in Visokega proti Sarajevu. Ob cesti teče reka Bosna in ob njej se dobesedno gnetejo ribiči, toda glede na onesnaženost vode bi rekel, da jih je precej več kot rib. Glavnega mesta BiH po nekaj letih ni prepoznati, jasno je videti posledice olimpiade, mnogo je novih zgradb, cest in drugega. Po kosilu sem nadaljeval pot po dolini med Jahorino in Bjelašnico proti Foči. Med potjo sem opazil, da so prometni znaki ob poti več ali manj prelučkani. Kasneje sem izvedel, da služijo nepridipravom kot tarča za strelno orožje. Ceste so še vedno lepe, brez jam, toda imel sem občutek, da v tem predelu prijaznost ljudi popušča, prav tako pa tudi obzirnost voznikov tovornjakov in avtobusov, ki lupajo do onemoglosti, eden pa me je celo skušal zrniti s ceste. Pozneje mi je ob postanku ta isti voznik zabrusil: „pa šta češ bolane s točkoma na putu“. Kljub vsem prijetljajem tega dne, sem ob 19. uri zaključil svojo najdaljšo etapo v Foči. Slabši vtis med vožnjo pa je popravil lep sprejem v hotelu, saj ko so me videli, da sem prispel tako daleč s kolesom, so mi celo čestitali, zvečer pa me ob glasbi šef strežbe celo „častili“ s pesmijo Janez, Kranjski Janez, čeprav bi se avtor pesmi ob takem izvajanju verjetno zjokal. Vprašanih in debate še dolgo v noč ni bilo konec.

Petega dne zjutraj še vedno sonce, ki mi je sedaj postalo že sovražnik in sem si močno zaželel kakšne plohe. Pred menoj pa še zadnjih 140 km vožnje do cilja. Začenjam po lepi dolini Drine do Goražda. Tu sem prvič, toda nič posebnega, zato zavijem proti tromeji Bosna-Črna gora-Srbija, do mesta Čajniče, ki je z vseh strani obdano s hribo, vse kot po maslu, a že je tu problem, ki sem ga že prej predvideval. Treba je preko 20 km in nad 1000 m visokega makadamskega prelaza. Domačini me svarijo pred medvedi in volkovi, češ da na vrhu prelaza to sploh niso nobena redkost. Zato mi vožnjo ali hojo odsvetujejo. Ker ne bi rad končal v šapah kakega medveda, pričnem iskati prevoz. Taksist, edini v tem kraju, zahteva za 20 km vožnje preko prelaga 12 tisočakov, to se mi zdi zares oderuško, zato se mu odpovem. Po daljšem iskanju me eden od domačinov prepelje z Z-101 za okroglih 5 tisočakov, drago, a druge izbire pač nisem imel. Ostalo mi je še 30 km oz. uro vožnje do končnega cilja - Pljevlje, mesta z 70.000 prebivalci, ki je tretje po velikosti v Črni gori. Kasarno sem hitro našel in snidenje s sinom, po 750 km prevoženih kilometrih, je bilo zares prijetno. Seveda pa ni manjkalo navdušenja tudi s strani ostalih vojakov in starešin.

Poti z vlakom nazaj ne bom opisoval, kljub temu, da je dosti komplicirana, če imaš med prtljago tudi kolo.

Naj na koncu omenim še to, da so ceste, razen tistih posebej omenjenih kilometrov, izredno lepe in dobro vzdrževane, zato tudi na kolesu nisem imel nobene okvare. Po večini omenjenih cest pa je v času turistične sezone vožnja s kolesi prepovedana. Namen članka ni popularizacija sebe, pač pa vzpodbuda za ostale privrženca kolesarstvu, da s takim in podobnim kolesarjenjem lahko spoznajo lepote naše domovine, ki jih ni malo, s tem pa krepijo samega sebe, zlasti pa naj bo to vzpodbuda za očete-kolesarje, katerih sinovi služijo vojaški rok širom naše domovine. Prepričan sem, da nad takim obiskom ne bo nihče razočaran.

Jože NOVAK

Rosbil - doma narejen avtomobil inž. Romana Sušnika.

Iznajdljivost Romana Sušnika

Z lastnim znanjem do avtomobila

Tokrat ne gre ravno za kakšno svetovno znanstveno odkritje, vendar smo lahko ponosni na našega soobčana. Mlad, komaj 26 letni strojni inženir ROMAN SUŠNIK je s svojim ustvarjalnim delom na področju tehnike in energetike dokazal, da je pravi strokovnjak na tem področju. Z raznimi izboljšavami in inovacijami je svoji delovni organizaciji Induplati, kjer je zaposlen, prihranil marsikatero devizo za nepotreben nakup tujega znanja, katerega lahko nadomestimo z domačo pametjo.

„O lastnem avtomobilu sem začel razmišljati že pri vstopu v srednjo šolo. Moja prvotna zamisel je bil buggy, vendar je bilo teh vedno več, zato sem začel razmišljati o popolnoma svojem avtomobilu. Najprej sem začel zbirati slike in skice iz domačih in tujih avtorevij, vendar ne zaradi kopiranja, ampak za popolnoma nov izdelek. Za osnovo sem pobral vse najboljše lastnosti z raznih športnih tipov. Za izdelavo je bilo potrebno precej volje in tudi znanja, poleg tega sem se moral prilagoditi še svojim finančnim zmožnostim in zato sem se odločil za čim cenejšo inačico. Največ delov je poleg podvozja in lupine, ki so moja zamisel in izdelava, od Zastavine stoenske in tudi od fičota z dokaj zahtevnimi tehničnimi izboljšavami. Za lepši videz je tu še armaturna plošča iz peugeta 604, sedeži iz alfe GTV, električni napravi za dviganje in spuščanje stekla na vratih iz R-25, prednje steklo nekoliko prirejeno od poloneza in zadnje luči iz golfa. Večino delov sem dobil na avtoodpadu Sreča Vrhovca na Viru. Za vsak del sem moral dobro premisliti in primerjati kaj naj vzamem, da ga bom koristno in

funkcionalno uporabil, saj vsaka stvar precej stane in nisem smel nič razmetavati z denarjem.

„Karoserija oziroma lupina je iz poliestra armiranega s steklenimi vlakni in je sestavljena iz sedemnajstih elementov, ki so med seboj pritrjeni z vijaki, poleg tega so zaliti še vsi spoji s poliesterom. Najprej sem hotel vse postaviti na podvozje volkswagna, vendar sem se v zadnjem trenutku premislil in napravil popolnoma novo podvozje, na katero sem lahko dal posamezne obese z vijaki in zmetni. Predno pa sem sploh lahko napravil lupino za avto je bilo precej dela. Najprej je nastala oblika avtomobila, za kar sem porabil les, mavec, kit in še druge materiale. Na vso to čudno zmes em lahko vtil negativ iz poliestra in še nato so počasi nastajali posamezni deli za avto. Podvozje je dokaj močno, vendar iz navadnih železnih cevi, ker za kromdioksid ne bilo denarja. Teža rosčila je 900 kg.“

Težav je bilo (zlasti administrativnih) veliko, mnogo pa je tudi občudovalcev. Srečno vožnjo, Roman!

S. Benkovič

Priporočilo staršem pred počitnicami?

Kmalu se bodo zaprla šolska vrata, s šolskih dvorišč bo utihnil vršč otrok. Otroci bodo pod vašim nadzorstvom, dragi starši! Posvetite jim več prostega časa, kar se vam bo bogato obrestovalo! Ne prepuščajte jih cesti, posebno ne v poznih večernih urah! To bi negativno vplivalo na njihov razvoj. Posebno jih opozarjajte, da ne bi delali škode po zelenicah in rasadah! Saj lepo okolje imamo vsi radi, nam je za okras, je pa tudi pomembno za naše zdravje. Saj nam zelenice in nasadi čistijo zrak.

Peti junij je bil proglašen za svetovni dan človekovega okolja. Naredimo tisto, kar je v naših močeh za zdravje nas in naših otrok. Varujmo zelenice, nasade in prosimo vas dragi starši, da bi opozorili vaše otroke, da ne bi lomili vej, se vozili po zelenicah s kolesi in motorji! To je najmanj, kar vsi lahko storimo, da bi bilo naše okolje lepo in čisto.

Še posebno v sedanjih, atomski dobi, ko nam različne jedrske eksplozije zastrupljajo zrak, uničujejo vse, kar je živega, rastline, živali, pa tudi nas. Okužena je vsa narava, ki je naša učiteljica in prijateljica.

Najmanj, kar lahko storimo je: kolikor se da, varujmo naravo, ne dovolite vašim otrokom, da jo iz objestnosti ali nevednosti uničujejo. Saj s tem delajo največjo škodo sebi, in vsem.

Občinska zveza prijateljev mladine je tudi naredila program za počitnice. V razne aktivnosti se bodo vključili tudi vaši otroci.

Omogočite jim lepe in sproščene počitnice!
Te besede, dragi starši, v razmišljanje!

Občinska Zveza prijateljev mladine
Domžale

Šumijo gozdovi domači... Bodo zanamci peli: Smrdijo gozdovi domači... Prizor z Vrhpolja pri Moravčah.

Tudi v bližini Vrhpolja:

Gozdovi postajajo smetišča

Naši gozdovi se spreminjajo v smetišča. Ugotavljamo, da vedno več ljudi neodgovorno odlaga po naših gozdovih vse, kar jim je doma v nadlogo. Takile kupi smeti, kakršni so že dalj časa v gozdu tik ob cesti Vrhpolje-Hribce-Moravče, so še tudi drugje. Najde jih le slučajen popotnik, sicer pa zanje vedno le bližnji občani. Verjetno jih dosti ne moti, kajti poleg prvega kupa je že drugi, pa tretji.

Občani sicer negotujejo, a kaj je nekaterim mar, ko smeti in durge odpadke mečejo in celo vozijo, kamor se jim zljubi.

Jože NOVAK

Jože Blejč

Košarkarji — drugi v SRS

Najboljši pionirji, učenci 8. razredov osnovnih šol naše občine so ponovno potrdili, da tako kot njihovi lanski predhodniki sodijo med najboljše pionirje v košarki na področju SR Slovenije. Lansko tretje mesto so izboljšali še za eno, potem ko so 13. 4. 1986 v Kranju na finalnem turnirju v odločilni tekmi za naslov prvaka izgubili s pionirsko selekcijo Gorenjske z rezultatom 59 : 52.

Tale zapis pa utegne biti za marsikoga preveč suhoparen in skop. Kar precej ljudi je, ki jih gotovo zanima ozadje tega uspeha, količina in organizacijah dela, ki je bila zanj potrebna. Če ne drugega, bo to zanimalo okrog 1000 staršev, katerih otroci različnih starosti, skupaj pa približno 500, jih je vključeno v redno delo košarkarskih krožkov v šolskih športnih društvih. Športna pot teh mladih košarkarjev se je začela v drugem in tretjem razredu, ko so pri urah mini košarke pridobili prva znanja ter jih tudi že s pridom uporabili na nekaterih tekmovanjih, med katerimi naj omenimo turnir občinskih ekip za pokal Košarkarskega kluba Domžale in pa vsakoletno srečanje ekip mini košarke iz cele Slovenije na Dan mladosti v Slivnici pri Mariboru. Ta tekmovanja pritegnje vsakič tudi veliko zanimanje staršev, saj je pravo

zadovoljstvo gledati veliko borbenost pa tudi spretnost in določeno znanje mladih košarkarjev.

S kategorijo mlajših pionirjev postane delo že bolj tekmovalno, saj učenci 4. 5. ter 6. razredov že tekmujejo za naslov najboljšje ekipe v občini. Temu pa sledijo turnirji v okviru tekmovanja Pionirski festival za mlajše pionirje vse do končne odločitve o tem, katera ekipa bo prvak republike v določenem šolskem letu. Poudariti velja, da že vrsto let ekipe naše občine tudi v tej kategoriji redno dosegajo uvrstitve v republiško polfinale. V letošnjem tekmovanju, ki v trenutku našega poročanja prehaja v končnico, pa beležimo s po dvema ekipama pri pionirskih in pionirjih v polfinalu uspeh, s kakršnim se ne more pohvaliti nobena občina v Sloveniji.

Tako torej lahko zaključimo, da tudi uspeh ekipe starejših pionirjev ne sloni na kakšni izredni športni sreči in spletu okoliščin, pač pa na dolgoletnem, trdem in solidno organiziranem delu, ki zahteva od vseh dejavnikov, predvsem pa od učencev, precej odrekovanja. Gotovo pa po drugi strani ne gre spregledati športnega užitka in določenih življenjskih izkušenj ter seveda novih prijateljstev, ki jih dobijo v zamenj. To pa so hkrati dobre strani, zaradi

katerih tudi starši široko odobravajo športno udejstvovanje svojih mladih nadebudnežev.

Moravčanom priznanja in pokali za športne aktivnosti

Športno razgibana jesen

Športna sekcija pri društvu upokojencev Moravče aktivno deluje že tretje leto v različnih športnih panogah: šah, balinanje, kegljanje in streljanje. Tudi v letošnjem letu ob drugem tednu upokojencev občine Domžale so se vključili v meddruštvena tekmovanja, ki jih je organizirala Zveza društev upokojencev občine Domžale, pod pokroviteljstvom Občinskega sindikalnega sveta.

Za doseganje dobrih rezultatov so morali precej vaditi v kegljanju in streljanju z zračno puško. Prav to je tudi rezultat dobrih tekmovalnih uspehov, katere so dosegli na športnih tekmovanjih v Domžalah.

Tako je ekipa strelcev zasedla 1. mesto in prejela priznanje s pokalom, 2. mesto ekipa žensk v kegljanju in moška ekipa 3. mesto s priznanji in pokali, medtem ko je bila ekipa balinarjev šesta ter si prislužila pismeno priznanje.

Tekmovalci, ki so dosegli najboljše rezultate v streljanju z zračno puško, so se 21. maja udeležili tekmovanja na 11. območnih športnih tekmah upokojencev Ljubljane in notranske v Ljubljani.

10. maja letos so bila na zaključni prireditvi v Zadržnem domu na Viru podeljena športnikom priznanja in pokali.

Jože Novak

Druga najboljša ekipa pionirske košarke v SRS

stojijo (od leve proti desni): drugi trener Nelc Edo, Ovsec Roman, Gostič Tomaž, Colarič Jure, Narat Janko, Skok Borut, Janežič Borut, Breznik Uroš, prvi trener Gorjan Lado čepijo: Gliha Ernest, Gliha Andrej, Mandelj Simon, Anžur Mark, Dovč Klemen, Ločnikar Borut, Brumec Iztok.

ARCOMURKA
napredek domžale
trgovsko gostinska DO
NAPREDEK
o.sub.o. domžale

Komisija za delovna razmerja
TOZD OPREMOTEHNA

o b j a v l j a
proste delovne naloge:

o b j a v l j a
proste delovne naloge:

1. **PRODAJALKE** v Veleblagovnici

Pogoji:
- KV prodajalka
- dve leti delovnih izkušenj
- izmensko delo

2. **MESARJA — SEKAČA**

Pogoji:
- KV mesar
- dve leti delovnih izkušenj
- izmensko delo
(lahko je priučen delavec ali delavka)

3. **PRIPRAVNIKA — MESARJA**

- končana srednja agroživilska šola

Komisija za delovna razmerja
TOZD GOSTINSTVO

Kandidati naj v roku 8 dni po objavi oddajo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov: TGDO NAPREDEK Domžale, Ljubljanska 64, 61230 Domžale.

VI. TEK NA KOLOVEC

Športno društvo Radomlje organizira pod pokroviteljstvom Telesnokulturne skupnosti Domžale 6. tek na Kolovec, to je množična športnorekreativna prireditev.

Tekmovanje je organizirano v sklopu krajevnega praznika Krajevne skupnosti Radomlje 27.7.1986 in 45-letnici vstaje slovenskega naroda na domžalsko-kamniškem območju.

Prireditev bo v petek, 25.7.1986 s štartom in ciljem pred krajevno skupnostjo Radomlje, pričetek tekmovanja bo ob 18.30 uri.

Tekmovanje bo v naslednjih kategorijah:

pionirji, pionirke	4 km
mladinci, mladinke	11 km
člani, članice	11 km
veterani, veteranke	11 km

Proga poteka po ulicah in zaselkih Radomelj, Rudnika, Hudo, Kolovca.

Rezultati bodo objavljeni po končanem tekmovanju: prvi trije prejmejo medalje, najhitrejši tekmovalci in tekmovalka prejmeta pokal Športnega društva Radomlje. Štartnino v višini 300 din za tekmovalce in tekmovalke, ki jo vplačajo pri prijavi, pionirji in pionirke so oproščeni štartnina.

Organizacijski odbor

Ženski košarkarski turnir v Mengšu

Sava Commerce — prva

V počastitev občinskega praznika je TVD Partizan Mengeš, sekcija košarkaric, organiziral 5. turnir ženskih košarkarskih ekip.

Prvo mesto je zasedla ekipa Sava Commerce (Kranj), drugo mesto so dosegle članice ekipe Kozale z Reke, tretje Rogaska Slatina in četrto domačinke.

košarski klub HRAST DOB Maraton Hrast

Kolesarski klub HRAST Dob je v začetku junija organiziral že 2. kolesarski maraton, ki se ga je udeležilo blizu 250 kolesarjev. Proga je bila dolga blizu 90 km in je skozi Moravče in Kandrše preko Izlak po serpentinah, ki so jih prevozili le najbolj izkušeni kolesarji, vodila na Trojane, kjer je bila okrepčevalnica. Od tu so se vsi udeleženci v spremstvu po zvezni cesti odpeljali do Zajosovnika, kjer jih je čakal, za nekatere med njimi najtežji del, vzpon na Kozjak, ki ga je še otežil makadam. Večina, lahko bi celo rekli vsi udeleženci, so kljub nekaterim težavam progo prevozili in se skozi Kamnik in Radomlje srečno pripeljali do Osnovne šole Martin Koželj Dob, kjer je bil tako start kot cilj. Tudi tu ni manjkalo okrepčil, prizadevni organizatorji so za vse udeležence pripravili tudi spominske medalje, pokale pa so prejeli: ekipa GORENJE VELENJE kot najštevilnejša, kar 24 kolesarjev se je udeležilo maratona, najstarejši udeleženec je bil VLADIMIR MAKUC, star 61 let iz Ljubljane, ki je svoja občutja na cilju izrazil z: „Lepo je bilo...“ ter najstarejša udeleženka MARIJA PERČIČ iz Kamnika.

Dobimo se na III. kolesarskem maratonu HRAST Dob 1987!
V.V.

Dvorišče, past za otroke:

Kdaj bo nesreča?

Ne samo kot stanovalec v bloku Ljubljanska 89, ampak tudi kot član širše družbene skupnosti ne morem mimo dejstva, da se lahko še danes, morda jutri pripeti nekemu izmed nas najhujša tragedija, da bo postal grobar lastnih otrok.

Zakaj pravzaprav gre?

Bloki na Ljubljanski ulici pod številko 87, 89, 91, 93 so bili predvideni kot stanovanjsko poslovne stavbe, za katere pa sedanji stanovalci nismo imeli možnosti dati pripomb o namenu izkoriščanja pritličnega poslovnega dela.

Tako je v tem dleu nastal tudi celi kup gostinskih „LOKALČIČEV“ — bifejev, ki so polni že v dopoldanskem času (dvorišče navedenih blokov je odlično skrivališče) v popoldanskem času pa je vse natrpano.

Vsa ta masa gostov pa prihaja motorizirana, tako da je dvorišče marsikdaj neprehodno. Samo po sebi bi ne bilo to nič posebnega, če v teh štirih blokih ne bi stanovalo blizu 100 mladih družin z naraščanjem, za katerega trdimo, da je naše največje bogastvo.

Na našem dvorišču so nevdružne razmere. Človeka boli srce, ko gleda voznike kako divjajo, marsikdaj tudi vinjeni. Med temi avtomobili pa se igrajo otroci, tekajo sem in tja zatopljeni v svoji igri — saj je vendar ta prostor namenjen njim.

ZAHTEVAMO:

1. Da se zapre prehod med blokoma na Ljubljanski št. 91 in 93.
2. Da se postavijo znaki za omejitev hitrosti
3. Da se postavi znak „OTROCI NA CESTI“
4. Da imamo stanovalci proste pločnike in vhode v bloke
5. Da delavci PM vzpostavijo red na dvorišču

Kdo naj plača te stroške ureditve?

Ne pričakujte tega od pogrebnega zavoda! Nehajmo si zatiskati oči pred seboj in se ne obnašajmo kot noji!

Mar je res zaslužek posameznikov in navidezni priliv od teh sredstev v občinsko blagajno tako pomemben za našo bogato občino, da bi lahko pri tem popolnoma zanemarili varnost otrok in nevdružne razmere za stanovalce, kateri smo navsezadnje tudi del družbe.

Vsi pristojni naj se nehajo izgovarjati, da za odpravo tega problema ni zakonskih osnov.

Če tega res ni začnite delati na podlagi zdravega razuma in medsebojnih človeških odnosov — prepričan sem, da ne boste naredili napake.

Ukrepajte dokler je še čas! Preveč imamo takšnih nesreč kot je bila tista na Rodici februarja 1978.

Lepo pozdravljeni!

J. Čeh

SERVIS DEŽNIKOV IN SENČNIKOV

„DEŽNIKARSTVO“

Tajč — Igljčar Marija

Ul. Urha Stenovca 4

DOMŽALE

Obveščamo cenjene stranke, da je delovni čas obratovalnice od 8.—12. ure in 15.—18. ure. Sobota zaprta.

Obratovalnica bo od 1.7. do 25.7.1986 zaprta.

Skrb za podmladek v Trzinu

Kulturno društvo Franc Kotar iz Trzina ne zanemara dela z mladimi. O tem smo se lahko prepričali na prireditvi z naslovom Glejte kaj znam, v režiji Tonija Ipavca, na kateri se nam je predstavilo več kot petdeset učencev iz osnovne šole Edvard Kardelj iz Trzina, med njimi pa je bilo tudi nekaj cicibanov.

Tako so nam najmlajši pripovedovali o bolni mucu, o škorcju, ki zoblje grozdje, o žabi — domači živali, nenazadnje pa so se celo spraševali o tem, kaj delata očka in mamica, ko zakleneta vrata. Sledilo je nekaj zahtevnejših recitacij, učenke osmega razreda pa so se odločile, da nam bodo predstavile recital Gradnikovih pesmi. Med recitacijami smo slišali glasbene točke in ugotovili, da mnogim klavir, kitara, harmonika ali melodika ne dela težav. Tako dekleta kot fantje radi zapojejo, pa naj bodo to otroške ali zabavno-glasbene pesmi. Ob pesmi Kdo, kdo, Trzinci so to, je prišlo na oder tudi sedem parov folklorne skupine, ki deluje na osnovni šoli pod vodstvom mentorice Stanke Jaklič. Predstavili so nam gorenjske plesne. Ob opazovanju petih ritmičnih plesov, ki so jim mladi dali naslove: Pralni stroj; Ča — ča — ča, Thriller, Borthar Lewis in Jazz balet, pa so občinstvo prav gotovo zasrbele pete. S svojimi skeči so mladi posrbeli tudi za sproščen smeh v polni dvorani. Za konec dolgega programa sta se nam predstavila sokrajana Darinka in Janez Grad. Njuna govornica pa je bila akrobatski rock and roll.

Točke je domiselno povezovala mentorica otrok in članica kulturnega društva Mimi Cotman. Za luč je kot vedno skrbel Peter Pelan, Gregor Fetah pa je bil tehnični vodja. Na tem mestu naj omenim še mentorico Majdo Ipavec, ki mi je po prireditvi povedala, da je ena izmed osnovnih nalog, ki si jih je zadalo kulturno društvo, vzgoja mladih za bodoče izvajalce in uporabnike kulture. Ker se v društvu zavedajo pomembnosti te naloge, so že v februarju začeli zbirati prijave otrok za to prireditev. Zanimanje je bilo izredno veliko in kljub številčnosti so se mentorji odločili, da bodo na predstavi nastopili vsi prijavi-

ljeni. Zaradi tega je bilo potrebno precej vaj in truda mentorjev in otrok. Toda s takimi predstavami si kulturno društvo zagotavlja široko bazo za svoje članstvo.

S prireditvijo „Glejte, kaj znam“ je

kulturno društvo Franc Kotar zaključilo svojo izredno uspešno sezono, v kateri se je občinstvu v Trzinu in drugim občanom v občini predstavilo z igrami Otroci po naročilu, Strast pod bresti in Mati. Potrebno je bilo velikó vaj, ki so včasih trajale pozno v noč, veliko samoopovedovanja režiserjev, igralcev in drugih, ki so kakorkoli sodelovali. Toda Trzinci so bili vedno nagrajeni z iskrenim aplavzom in lahko so ob koncu sezone zadovoljni s svojim delom.

Breda Habjan

Ob koncu šolskega leta so na šoli Vencija Perka v Domžalah učenci 2. a razreda pod vodstvom tovarišice zaigrali Deklevove Muzical Maček Muri v Mačjem mestu.

Na zaključni prireditvi »Kar znaš, to veljaš«, ki so jo radijski delavci ob sklepu letnega ciklusa oddaj pripravili v delavskem domu na Viru, so drugo mesto zasedli bratje OMAHNA iz Krtine (predstavili smo jih že), med drugimi pa je nastopil tudi domžalski ansambel ČARLI (na sliki).

Ob srečanju pevskih zborov Gorenjske v Mengšu

Pevska kultura raste iz leta v leto

Ob koncu junija se je v Mengšu odvijalo srečanje pevskih zborov Gorenjske, ki ga so pripravili: Zveza kulturnih organizacij Gorenjske, Zveza kulturnih organizacij Domžale, Pevska Zveza Gorenjske in Delavsko kulturno društvo Svoboda Mengeš. Srečanje je bilo posvečeno 95-letnici rojstva in 35-letnici smrti Franceta Marolta. Razumljivo je, da je največja obremenitev srečanja padla na domače DKD Svoboda. Prireditev bi morala potekati v letnem gledališču, a jo je zagodlo vreme, toda kljub temu je bila brezhibno izpeljana v dvorani, zanimanje za srečanje je bilo primerno tudi pri občinstvu, vsi zbori pa so pokazali, da pevska kultura močno raste iz leta v leto.

Najprej je vse nastopajoče pozdravil predsednik ZKO Domžale Slavko Pišek in jim zaželel prijetno počutje na srečanju v Mengšu, potem pa je

predal besedo podpredsedniku domžalske skupščine Hermanu Brezniku, ki je poudaril pomen takega srečanja za vso Gorenjsko in tudi za širši pevski

V Mengšu je bil res pevski praznik. Nastopili so mnogi zbori iz več gorenjskih občin. Srečanje so spravili pod skupno geslo: PRAZNIK PETJA GORENJSKE. Navzoče je pozdravil predsednik ZKO Domžale Slavko Pišek (na sliki). V ozadju Mešani pevski zbor Domžale pod vodstvom pevovodje Romana Ravniča.

prostor. Zatem je spregovoril tudi Franc Demšar, predsednik Pevske zveze Gorenjske, ki je med drugim dal tudi laskave ocene mengeškemu Mešanemu pevskemu zboru po nastupu v Grobljah.

V programu srečanja pevskih zborov Gorenjske so nastopili Mešani pevski zbori DKD Svoboda Mengeš pod vodstvom Tomaža Habeta, Mešani pevski zbor KUD Lom pod vodstvom Toneta Sokliča, Moški komorni zbor DPD Svoboda Podnart pod vodstvom Egija Gašperiča, Mešani pevski zbor Titan Kamnik pod vodstvom Alenke Mihelčič-Zupan, Moški pevski zbor Davorin Jenko Cerklje pod vodstvom Jožefa Močnika, Mešani pevski zbor Lubnik Škofja Loja pod vodstvom Tomaža Tozona, Ženski pevski zbor Milko Škoberne DPD Svoboda Tora Čufar Jesenice pod vodstvom Antona Cimpermana in Mešani pevski zbor Domžale pod vodstvom Romana Ravniča.

Zbori so se po prireditvi srečali tudi na tovariškem srečanju, ki ga je lepo pripravilo mengeško Smučarsko društvo, za zabavo pa sta poskrbela ansambel Marela in Stoparji iz Loke. Seveda pa se je oglasila tudi pesem iz vseh grl nastopajočih, spontano in iz srca, kar je hkrati tudi pomenilo, da ima srečanje pevskih zborov tudi svoj družabni smisel in da se bodo pevci z veseljem srečali prihodnje leto spet v drugi občini Gorenjske.

I.Sivec

Stobljanski oktet poje že več kot 10 let.

Predstavljamo Kersnikove nagrajence — Stobljanski oktet

Fantovsko petje tudi v današnjem času

O Stobljanskem oktetu je ob desetletnici obstoja nekaj že zapisal Tone Ravnikar, prav tako je izšla slavnostna brošura, toda ker prizadevni možje tega okteta vse bolj stopajo v ospredje na vseh prireditvah, je prav, da vsaj ob podelitvi Kersnikove plakete napišemo nekaj besed o delu tega odličnega domžalskega okteta. Pogovarjal sem se z vodjo okteta, z Jožetom Dolinarjem, ki živi že več let v Domžalah, drugače pa je Zagorjan, dolga leta je prepeval v APZ Tone Tomšič, pozneje pa v domžalskem Mešanem pevskem zboru.

Zakaj je bil pravzaprav ustanovljen Stobljanski oktet?

Pri oktetu sicer nisem od vsega začetka, a vendar lahko povem to, da se je po razpadu pevskega zbora na tem delu Domžal kar sama pokazala potreba po manjši vokalni skupini, ki bi na ustrezni ravni gojila še naprej narodno in umetno pesem. Petje je bilo v Stobu že od nekdaj doma. Znano je, da so se fantje zbirali pod vaško lipo, ki je stala na sedanjem križišču Ljubljanske in Poljske poti, tu je delovalo najstarejše domžalsko pevsko društvo Pridavka, od tu je izhajalo in še izhaja veliko članov domžalske godbe.

Ali je fantovsko petje v današnjem času izgubilo svoj pomen?

Mislím, da ne, čeprav seveda opravlja nekoliko drugačno funkcijo. A vendar se prav tako kot nekdaj zbiramo zaradi ljubezni do petja, ki v takšni obliki prav lepo zazveni. Čeprav smo po poklicih zelo različni, od strugarja do uslužbenca, od požarnega inšpektorja do predmetnega učitelja, nas združuje ista ljubezen in zato nam ni žal časa za vaje in za številne nastope, ki jih imamo v zadnjem času res veliko.

Kakšne težave imate pri svojem delu?

Posebni težavi pravzaprav ni. Včasih sicer kdo manjka na vajah, a to se pač zgodi. Na roko nam gre tudi ZKO Domžale s Slavkom Piškom na čelu, ki je rešila problem prostora za vaje v Glasbeni šoli. Nekaj časa smo morali namreč kar sami plačevati najemnino, zdaj pa je to lepo urejeno s strani ZKO.

Ali lahko predstavite člane okteta?

1. tenor pojeta Tone Pavlin in Tone Hribar, 2. tenor Andrej Zalokar in Slavko Janežkovič, 1. bas Drago Tavčar in Andrej Medic, 2. bas pa Jože Fugger in jaz. Letos smo drugi tenor pojačali, z nami nastopa tudi Stane Zevnik, tako da smo v bistvu nonet, čeprav se še naprej predstavljamo kot Stobljanski oktet.

Veliko nastopate po domači občini in tudi izven nje...

Tako je. Toliko nastopov, kot jih imamo sedaj, še nismo imeli. Doma nas veliko vabijo na najrazličnejše prireditve, seveda pa se udeležujemo tudi takšnih tradicionalnih prireditev kot je Srečanje oktetov v Sentjerneju, vedno pripravimo tudi samostojni koncert, navadno v sodelovanju s še kakšnimi večjim zborom, radi pa se odzovemo tudi takšnih vabilom, kot bo letošnja prireditev Večer na vasi v Mengšu in na Studencu, kjer bo del prireditve slonel na fantovskem petju, ki ga mi zdaj že res primerno obvladamo. Vesel sem povabila in želím, da bi bili z nami zadovoljni tudi poslušalci najširših zahtev.

Kaj vam pomeni letošnja Kersnikova plaketa?

Vsaka nagrada je priznanje za delo, Kersnikova pa še posebej, seveda pa je hkrati tudi vzpodbuda za nadaljnje delo. Fantovsko petje bomo gojili še naprej, tako v narodni kot umetni slovenski pesmi, tu in tam pa posežemo tudi po dalmatinski in makedonski narodni pesmi. Pesem resnično lepo združuje ljudi.

Ivan Sivec

V torek, 1. julija 1986 so se iztekale letošnje prireditve v Muzeju Jelovškove umetnosti v Grobljah. Zadnji letošnji koncert v Grobljah sta imela Primož Novšak — violina in Aci Bertoncelj — klavir. Predstavila sta nam Beethovnov večer sonat za klvir in violino. Na sliki: Grobeljska cerkev — Muzej Jelovškove umetnosti v fazi obnovitvenih del, ki na objektu tačas potekajo.

Mali oglasi

Zelo ugodno prodam 10 let star TV color Gorenje in nov 80 l boiler. Informacije na telefon 721-610.

Samski moški srednjih let išče v Domžalah, Mengšu, Kamniku ali bližini manjše stanovanje ali primerno sobo. Nudi predplačilo in eventualno pomoč pri hišnih opravilih v prostem času. Ponudbe na tel. 213-976.

V središču Domžal prodam triplex garažo. Ponudbe na uredništvu pod: „Najboljši ponudnik“.

Inšuiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

ZAHVALA
Ob prerani smrti našega dragega

AVGUSTA PAVLINA
dipl.ing.strojništva

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga spremljali na njegovi zadnji poti, kakor tudi vsem posameznikom, ki so nam ustno ali pisno izrazili sožalje in darovali cvetje.

Posebno se zahvaljujemo Papirnici Količevo, Kinološkemu društvu Domžale, Stobljanskemu oktetu, sosedu Janezu Lenčku in g. kaplanu Lojzetu Sketu za opravljen pogrebni obred.

V žalosti: žena Danica, sin Matjaž, hčerki Monika in Nataša z družinami.

Kratko je življenje, stalne sreče ni, oko veselo tudi večkrat se orosi.

V SPOMIN

Minilo je eno leto, odkar nas je 3. julija lani zapustil naš dragi mož, oče, brat in stric

STANE MERKUŽIČ

Čas hiti naprej, ostaja pa bolečina ob misli, kako prekmalu si odšel od nas. Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu in vsem, ki se ga spominjate.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob prerani smrti naše nenadomestljive žene in dobre mamic

METKE HRIBAR
iz Ihana

se lepo zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem za obiske v njenih težkih dneh, za tolažbo, vence in cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvala dr. Bitencu in sestri Bredi za njuno nesebično pomoč in tolažbo vsem nam v njenih najtežjih trenutkih. Hvala g. župniku in pevcom za spremstvo od doma do groba, za lep poslovljni govor in zapete žalostinke. Hvala vsem govornikom, ki so se poslovlili od nje doima in ob grobu. Hvala tudi narodnim nošam, ki so jo v tako lepem številu spremljali na njeni zadnji poti. Se enkrat vsem hvala. Vsi njeni.

AMA sord Hmezad

Komisija za delovna razmerja
TOZD Reja

o b j a v l j a
prosta dela in naloge:

1. ELEKTRIKARSKA IN VZDRŽEVALNA DELA V VALI-
NICI Zadobrova za nedoločen čas

Pogoji:

- poklicna šola elektro stroke
- enb leto delovnih izkušenj
- tečaj iz varstva pri delu.

Osebni dohodek je približno 100.000,- din.

2. več delavk oz. delavcev pri OSKRBI PERUTNINE V TALNI
REJI v farmi Ihan za določen čas 6 mesecev

Pogoji:

- osnovna šola
- 6 mesecev delovnih izkušenj

Osebni dohodek je približno 80.000,- din.

3. 2 delavca za DELA V VALIINICI ŠTUDA za nedoločen čas

Pogoji:

- osnovna šola
- 6 mesecev delovnih izkušenj

Osebni dohodek je približno 80.000,- din.

Za vsa objavljena dela in naloge je poskusno delo 3 mesece.

Ponudbe s priloženimi dokazili o izobrazbi sprejema kadrovska služba delovne organizacije JATA, Agrokombinatska 84, 61260 Ljubljana-Polje 8 dni po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

TOZD OPREMOTEHNA
Veleblagovnica, Titov trg 1

VAM NUDI

POLEG CELOTNEGA PROGRAMA ŽENSKE, MOŠKE, OTROŠKE IN ŠPORTNE KONFEKCIJE TER OBUTVE IZ SEZONE POMLAD POLETJE 1986 PO POSEBNO UGODNIH CENAH

NA ODDELKU METRAŽA:

- balonska svila po 2.315,- din/kg;
- blago (mešanica bombaža i n sintetike 50:50) enobarvnih modnih barv za bluže po 466,0 din/m;
- bombažno blago za halje (vzorčasto) po 866,- din/m;
- jersay za puloverje ali trenirke po 1.073,- din/m;

NA ODDELKU PERILO:

- kopalke bikini (ženske) št. 38 po 1.470,- din;
- spalne srajce iz bombaža od 3.180,- din dalje;

NA ODDELKU CICIBAN:

- bombažne žabice št. 62-74 po 650,- din;
- bombažni pajaci kratki št. 74-86 po 650,- din;
- maje iz garna dolgi rokav št. 56, 62 po 440,- din;
- kratke hlače iz frotirja po 460,- din;

NA ODDELKU PIONIR:

40 % tovarniško znižanje:

- otroških modernih fantovskih jaken iz platna št. 3-16 od 5.340,- din do 9.060,- din;
- otroških modernih fantovskih jaken iz skaja št. 8-16 od 7.980,- do 9.660,- din;

ZAKAJ IN ŠE ENKRAT ZAKAJ ...

Štiri leta sva z ženo imela psico - čistokrvno nemško ovčarko KARO. Bila nama je prijatelj, veselje, razumevajoče bitje v najinih dneh ...

Pa se je našla roka, ki nama je najino KARO zastupila, brezumno segla po strupu, sredstvih, da je nimava več ... Ne želim obtoževati, le sprašujem se zakaj in še enkrat zakaj ... Je morda temu človeku sedaj prijetneje, mu je odleglo, ko je storil, kar je pač storil ...

Leopold Belinger
Detelova 5, Domžale.

ZPS "MLINOSTROJ"
DOMŽALE
Študljanska 5

Na podlagi sklepa delavskega sveta objavlja

JAVNO LICITACIJO

za prodajo naslednjih osnovnih sredstev:

		IZKLICNA CENA
EKSCENTER STISKALNICA	1 kom	100.000.- din
VRTALNI STROJ EVS 123 A1	1 kom	5.000.- din
KOPIRNI STROJ	1 kom	50.000.- din
SALONITNE PLOŠČE	100 kom	100.- din/kom.
MOPED APN	1 kom	15.000.- din
HITROVPENJALNA NAPRAVA ZA STRIŽNE NOŽE	2 kom	20.000.- din

Prometni davek plača kupec.

Javna licitacija bo v soboto 12.7.1986 ob 12. uri v prostorih „Mlinostroj“ Domžale, Študljanska 5.

Licitacije se lahko udeležijo pravne in fizične osebe, ki pred začetkom licitacije plačajo kavcijo v višini 10% od izklicne cene.

Ogled osnovnih sredstev je mogoč na dan licitacije od 10. do 12. ure.

Za nakup velja načelo „videno - kupljeno“.

Vabilo

Vabim vas na obiranje črnega in rdečega ribeza, ki se bo pričelo okoli 4. julija in trajalo dobrih 14 dni. Za delo nudim plačilo ali ribez. Mogoč je tudi odkup obranega ribeza. Vse ostalo po dogovoru. Vljudno vabljeni, posebno vedno pridne upokojenke! Feliks Anžin, Dobeno 10, Mengeš.

FOTO REPANŠEK
Mengeš, Kidričeva 8

DELOVNI ČAS:
vsak dan od 14. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

V času poletnih mesecev (julij, avgust) nudi cenjenim strankam POLETNI 10 % POPUST pri razvijanju filmov in izdelavi fotografij - ob predložitvi tega kupona. S kuponom boste uveljavili popust pri razvijanju in izdelavi fotografij iz enega filma.

Foto Repanšek
Mengeš

In memoriam

Dipl. inž.
Avgust Pavlin

Vrste starih Domžalčanov so se zopet skrčile. V 66-letu je namreč umrl Avgust Pavlin, dipl.ing.strojništva. Rojen je bil 27. maja 1921 leta, v delavski družini, kjer je bilo 5 otrok, trije fantje in dve dekleti. Oče in mama sta bila vrsto let v Ameriki, kjer sta bila rojena tudi sin Žan in hči Ema, ki še sedaj živita v Ameriki.

Pokojni Avgust Pavlin - Žmajdov Gustel je študiral na strojni fakulteti v Ljubljani, ki jo je uspešno končal. Ker je bil štipendist Vojne industrije Milan Blagojevič Lučani, je moral po uspešnem študiju prebiti še dve leti v tej industriji. Nato se je leta 1952 zaposlil v Papirnici Količevo, kjer je ostal do upokojitve leta 1981. Več kot 20 let je bil tehnični direktor tega znanega domžalskega podjetja. Že pred vojno je bil nekaj časa praktikant v tem podjetju, med NOB je uspešno deloval za narodno-osvobodilno gibanje. Bodi mu lahka domača zemlja.

Kupon kupon kupon

POPUST 10 %
julij, avgust 1986

Velja za razvijanje in izdelavo fotografij iz enega filma!

Pogoj in temelj zdravja

Na prvi posebno svečani prireditvi v Zdravstvenem domu v Domžalah so pred dnevi podelili priznanja učencem in mentorjem, ki so uspešno sodelovali v akciji.

V Zdravstvenem domu TOZD ZV Domžale so prepričani, da bodo zajezili zobno gnilobo kot najbolj razširjeno socialno bolezen le s preventivnim delom in to predvsem z zobozdravstveno prosveto in vzgojo tako odraslih, predvsem pa mlade generacije.

V akciji zobozdravstvene prosvete, ki vključuje nosečnice, predšolske in šolske otroke, se vrši vzgoja in poduk o pravilni prehrani in potreb po pravilnem in rednem čiščenju zobovja. Da bi šoloobvezne otroke predvsem nižjo stopnjo čim bolj motivirali za pravilno in redno zobno in ustno higieno, so se vključili v republiško akcijo „Za čiste in zdrave zobe“. V tej akciji poteka prosveta in vzgoja ter redna kontrola stanja higiene pri šoloobveznih o trocih nižje stopnje. To kontrolo vršita višji medicinski sestri po določenem urniku z nepredvideno kontrolo v posameznih razredih določenega števila otrok glede stopnje ustne higiene in zob. Ker ima ta akcija tekmovalni pomen, je dobila pozitiven odmev pri otrocih, zdravstveni delavci pa jih želijo motivirati tako, da redno evidentirajo stanje na posebnih grafikonih, ki jih ima vsak razred. Koncem šolskega leta ugotovijo razred z najboljšo ustno higieno, kot tudi najboljšo šolo v občini in republiki. Naše učence so želeli v tej akciji pridobiti tudi s tem, da so jih nagradili s praktičnimi nagradami.

V akciji so sodelovale z darili mnoge delovne organizacije naše občine, prireditve pa je posebej podprla Krka.

Akcija „Za čiste in zdrave zobe“ se bo nadaljevala in razširjala v okolja, kamor še ni prodrla zavest, da zobno gnilobo lahko preprečimo z rednim in temeljitim čiščenjem zob.

Zdrav nasmeh, zdravi zobje, nič več strahu pred zobozdravnikom, naj bi bili rezultati uspešne borbe proti zobni gnilobi, zato bodo otroci nadaljevali akcijo „Za čiste in zdrave zobe“ vsak dan tudi v prihodnjih letih.

V kulturnem sporedu so sodelovali učenci OŠ Šlandrove brigade pod vodstvom Marike Halerjeve. Recitirali so nekaj zanimivih razpoložljivih pesmic na zobozdravstveno temo, srečanje pa so sklenili s podelitvijo priznanj in nagrad učencem in mentorjem.

Gotovo je sama akcija, pa tudi prireditve ter zanimive nagrade lepa vzpodbuda za to, da se bo vanjo v prihodnje vključilo še več otrok. To je tudi namen akcije za prihodnje ...

M.B.

ŠOLE V AKCIJI ZA ČISTE ZOBE ...

Naziv šole	razred	Š.točk	Št.učencev
OŠ Dragomelj	1. 4.r.	97	13
	2. 2.r.	76	8
	3. 1.r.	75	20
OŠ Šlandrove brigade	1. 4a	91	26
	2. 4c	85	29
	3. 1c	83	26
OŠ Matije Blejca - Matevža Mengeš	1. 1a	89	25
	2. 1b	87	23
Josip Broz Tito Domžale	3. 4b	86	26
	1. 2b	89	28
OŠ Radomeljske čete-Preserje	2. 2b.+3a	88	30+25
	3. 3b	84	27
	1. 3c	85	25
OŠ Vencija Perka Domžale	2. 3a	84	23
	3. 4b	81	26+19
	3. 4b	81	26+19
OŠ Vencija Perka	1. 1a	85	28
	2. 2d	82	28
OŠ Krtina	3.4c+4d	79	26+28
	1. 3.r.	84	11
OŠ Martina Koželja Dob	2. 2.r.	69	20
	3. 4.r.	69	12
	1. 4a	81	20
OŠ Ihan	2. 3b	79	21
	3. 1b	78	22
OŠ Edvarda Kardelja Trzin	1. 4.r.	81	8
	2. 3.r.	80	21
	3. 1.r.	74	21
OŠ Edvarda Kardelja Trzin	3. 1.r.	74	21
	1. 3c	79	24
	2. 4a	77	32
3. 1a	71	24	

Najbolj pridni učenci pri čiščenju zob so prejeli kar omembe vredne nagrade.

Na prireditvi je uvodoma spregovoril direktor TOZD ZV Domžale dr. Mitja Šcelj in poudaril pomen akcije, ki jo organiziramo prvič; posebej je podčrtal preventivni pomen akcije, ki v dobršni meri izboljšuje izgled za to, da bi čim več otrok imelo dalj časa zdrave zobe.

O vlogi zobozdravstvene prosvete in vzgoje ter o namenu akcije je spregovorila dr. Marija Grošelj. V svoji krajši oceni je ugotovila, da je zobna gniloba obolenje, ki je pri nas prizadelo skoraj vse ljudi. Ni samo kozmetična napaka, poškodba zoba lahko povzroči obolenje tudi celega organizma. Vemo, da lahko to obolenje preprečimo tako:

- z rednim in temeljitim čiščenjem zob

- s programi ranim uživanjem industrijskega sladkorja v čisti in skriti obliki 1 x oz. 2 x tedensko v glavnem obroku,

- z dodajanjem F preparatov,

- z rednim obiskovanjem zobozdravnika.

Torej je redno in temeljito umivanje zob važen preprečevalni faktor zobne gnilobe. Z akcijo „Za čiste in zdrave zobe“ hočemo utrditi to navado. Pri tem morajo pomagati vsi,

ki prihajajo z otroki v stik; to so vzgojitelji, zdravstveni kader, predvsem pa starši s svojim zgledom, da tudi oni redno čistijo zobe in vzpodbujajo k zdravemu načinu življenja. Utrdi naj se misel, da smo za svoje zdravje odgovorni predvsem sami.

REZULTAT AKCIJE "TAKO SI JE JURE SKORAJ POZABIL UMITI ZOBE"

OŠ Vencija Perka: BERNOT Matej 3c., STRNIŠNIK Olga 5b.

OŠ Šlandrove brigade: CEGLAR Simona 3b., VRTAČNIK Barbara 5b.

OŠ Ihan: DRAGAR Janja 1. razred

OŠ Josip Broz Tito: OREHEK Marija 3c., KEPIC Katarina 7c.

OŠ Dragomelj: ŠUKLJE Tatjana 3. razred

OŠ Dob: ŽUPAN Maja 3a., ANŽIČ Mojca 5a.

OŠ Krtina: KLOPČIČ Petra 1. razred

OŠ Moravče: KUNAVER Mateja 3y., MAJDIČ Irena 3b.

OŠ Janko Kersnik Brdo: AVBELJ Sonja 1a., BRVAR Vesna 1a., ŠTRUKELJ Boštjan 5a., ORAZEM Urška 7a.

OŠ Matije Blejca Mengeš: VRHOVNIK Martina 3a., SITAR Špela 5b.

OŠ Edvarda Kardelja Trzin: HABAT Anja 1a.

OŠ Radomeljske čete Preserje: SMOLE Vesna 1c., MARSENIČ Vesna 5b.

Direktor TOZD ZV Domžale dr. Mitja Šcelj ob otvoritvi prireditve za čiste in zdrave zobe.

Pizzerija v Radomljah

V torek 17. junija 1986 je bila v Radomljah v Nastranovi kleti odprta pizzerija, ki jo vodi mlada gospodinja Barbara Nastran.

Tu je bila že nekdanja znana Nastranova gostilna. Uradno je lastnik tega gostinskega lokala 12.2.1885 postal Janez Nastran, čeprav je bila gostilna v tej hiši že preje. Za njim je gostilniško obrt prevzel njegov sin Ciril. Obrt na tej hiši je prenehala s prihodom Nemceva leta 1941. V Nastranovi hiši je pa nekaj časa bila tudi prva Radomeljska pošta in to že 1. maja 1899.

In kaj bo lahko dobil gost v tej novi pizzeriji? Seveda vse vrste pizz in to: kraška pizza, pizza napolitana, kranjska, gorenjska, domača, mala, parma in pizza študent. In kakšna je razlika v pizzah? Vse so izdelane iz testa, paradižnikove mezge, sira in začimb. Kraška ima poleg tega še kraški prhut in olivo; napolitana sardelne filete; kranjska šunko, klobase, gobe in jajca; domača slanino, klobase in gobe; mala nadev po izbiri; parma sir, šunko in hrenovke; pizza študent pa še šunko in papriko.

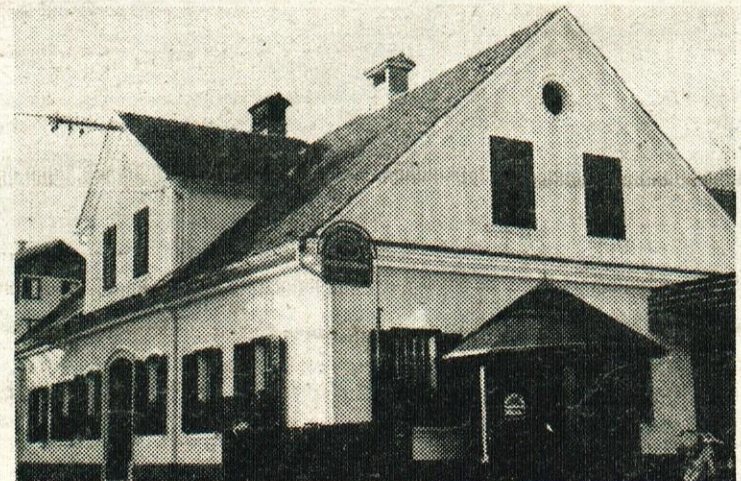
Poleg pizze lahko gostje dobijo

tudi točeno pivo, vino, žgane in brezalkoholne pijače ter razne vrste toplih in hladnih napitkov. Poleg tega pa še topli sendvič, sadne kupe, sladoleđ, ledeno kavo in slane preste. Točijo Union pivo, pivo Premium, Triglav in Tivoli.

Pizzeria je doprta vsak dan od 14.-22. ure, ob nedeljah od 12.-22. ure, v ponedeljkih je pa zaprta.

Obiščite novo pizzerijo, ne bo vam žal, kajti pritegnilo vas bo tudi lepo in okusno urejena notranjost.

Tone Ravnikar

Slamice iz slamnika

Če bo u.o. O.p.M.B. še naprej nizal (glej uvodnik O.p. št. 9/86 dn. 4.6.1986) kratice kot npr.: p.v., naj tekstu doda še legendo, kot npr.: - o.u. - odgovorni urednik, - O.p. - Občinski poročevalec - M.B. - Matjaž Brojan, - dn. - dne - npr. - na primer, - p.v. - neugotovljena

ZMEŠANO

Kaže, da smo Kmetijski zadrugi (tako eni kot drugi) zamešali njen status in lokacijo, da je le-ta zmešana kot „kurji futer“, ki ga prodajajo ...

o-o-o

SMO NA TERENU

Ker uredništvo še vedno nima stalne lokacije, temveč le začasno, iščemo ustrezne prostore na razpis in pod šifro: „Smo na terenu“.

o-o-o

PRODAJA SE ...

Prodamo hišo na Ljubljanski 94. Če je ta hiš slučajno že podrt, potem prodajamo spomin nanjo.

Jeze, da podirajo še predzadnji spomenik konca stoletja, ne prodajamo. Nihče je ne bi kupil, ker jo ima sam ...

o-o-o

DRUGEGA HOČEMO ...

Ker bo na mestu takoimenovane Majheničeve hiše nastalo križišče, vjudno prosimo pristojne, da odpdijo od tega posla tistega, ki je zasnoval prometne rešitve križišča v Mengšu ...

o-o-o

OB KONCU REDAKCIJE ...

Ob koncu redakcije smo izvedeli, da so staro Majheničevo hišo uspešno podrli, čestitati pa jim želimo zaradi nečesa drugega. Nekaj dni so vendarle uspešno preprečevali prehud pretok Kamničanov skozi Domžale.

o-o-o

ŠE ENO PODIRANJE

V zadnji številki smo napisali, da so v Homcu podrli gasilski dom. Homničani o tem ne vedo ničesar, saj za prenovo zbirajo celo denar. Ne se bat, ne ga ... , podrlji so le dotrajani stolp ... Denar bo še potreben Homčani, nič se ne bojte ...

o-o-o

IMENA

Glede na to, da imamo v občini že „Požeruha“ - gostilno ob magistralni cesti, smo te dni dobili v centru specializirano okrepčevalnico "BAJSI".

Vprašujemo se, katere javne ustanove se bodo poimenovala pa po sledečih imenih: STREMUH - LENUH - SMRDUH - OVADUH - POTEPUH ...

o-o-o

JE PAČ BAJSI?

Iz uradnega vira smo zvedeli, da si je okrepčevalnica Bajsi prisvojila en meter zemljišča, ki je v lasti zdravstvene skupnosti.

Ali se čudite? Ni se treba! Je pač BAJSI ...

V vednost

Članek o poimenovanju šol po gostilnah je naletel na ogorčenje pri nekaterih občanih. Naj jeznoriti preberejo na zadnji strani prejšnjega Občinskega poročevalca še enkrat in ugotovili bodo, da smo na isti valovni dolžini. Tudi mene skrbi, da se bo enkrat pojavilo: šola poleg bifeja Rača (= OŠ Vencelj Perko), šola blizu Rekelčka (= OŠ Josip Broz Tito), vrtec poleg bistroja Palma ipd.

Zato prosim, da mi anonimneži prenehajo telefonirati.

Igor Lipovšek Lenasi